

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

Cilt: 35 Sayı: 415 AĞUSTOS 1994
(KDV DAHİL) 25.000 TL. YURTDIŞI: 10 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Tamer GÜLER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazi
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: BENCİLLİK VE AÇGÖZLÜLÜK	2
● DÜŞÜNCE VE SEVGİ	5
● BİR AKIŞ: UZANABİLEN ALACAK	6
● TÖRENLER VE DİN DEĞİŞTİRME	7
● KONFERANSLARIMIZ	8
● RUH VE KÂİNAT	9
● GÜNÜMÜZDE DİNLER ARASI DİYALOG	12
● PARAPSIKOLOJİ VE PSİKOTRONİK	16
● BİLİM VE EZOTERİK BİLİM	17
● ÖLÜMDEN DÖNÜŞ	20
● GELİŞİM HEP BİRLİKTE OLACAK	22
● RUHÇU DOKTRİN	24
● UZAYLILARIN KAÇIRMA YÖNTEMLERİ	27
● DİNLER VE SEVGİ	30
● İÇ ÖZGÜRLÜK	35
● SEVGİ: BİLGİ İLETİŞİMİNDE ARAÇ	38
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	39
● YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER: TEKİNSİZ LİSE	40
● TESLA'NIN KAYIPLARA KARIŞAN SIRRİ	41
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	43
● BUDD HOPKINS İLE SÖYLEŞİ	44
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN DUYURU	46
● SADIKLAR PLÂNINDAN RUHSAL TEBLİĞLER: MEDYOMLUK VE MEDYOM	47
● KİTAPLAR ARASINDA: SILVER BIRCH-YOL ARKADAŞI	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 300.000 TL. (Öğrenciler: 240.000TL.), Yurtdışı: 120 DM.

Posta Çeki No: 168305

İşitiyor, görüyor ve anlıyorsunuz ki, "değişim rüzgârı" yön belirleyip bütün imkânları kullanarak sarsılması, sallanması, etkilenmesi gereken yerlere hızla ulaşmaktadır.

Gerçekte olup biten nedir acaba? Ekonomik, politik, inançsal ve ideolojik; bütün alanlarda bir karmaşık telâş... Bir şeyleri bitirme, yerine yerleştirme, tanzim etme arzusu... Bir şeylerin hazırlığı içinde giderek hızlanan hareketlilik, hayatın her kesiminde faaliyetini fiilen arttırmaktadır. Daha fazla gayret, daha fazla enerji tüketimi...

Başka bir dünyanın doğum sancularını çeken cefakâr Dünya Ana'nın meydana getireceği nevad'ın (bebek, yeni insan) yaşam alanını düzenlemesi işlemini, biz ister beğenelim ister beğenmeyelim, sürdürmektedir. Kendini yenileyecek olan Dünya'daki bütün realiteler şapkalarını alıp gitmenin burukluğunu hissederek ayrılış telâşındalar.

Realitelerin değişimi, niteliğine göre hem kolay hem zordur. Çabasız hiçbir değişim olmaz. "Realiteler Savaşı" Dünyalar Çarpışıyor'la aynı şeydir. Bu savaşın amacı nedir? Biz bu dünyada ne yapıyoruz?

Hakkın Muradı ile nefsin muradı arasındaki bu mücadelenin galibi Hakkın Muradı olan **tekâmülün hızlanmasıdır**. "Benim realitem üstündür; hayır benim realitem daha üstündür." çekişmeleri, hep asırlar boyunca insanlığın dinlediği, birbirine dinlettiği aynı türküdür. Acaba üstün bir gerçeklikle karşılaşmak bize nasip olmayacak mı? Dinler mi var dediniz? Bilim de var öyle mi? Filozof feşmekânlar da ha! Ama biraz önce söyledim: Hep aynı türküler bunlar.

İnsanlığı Birleştirecek Bilgiyle henüz şereflenecek kadar kemâlata ulaşamadık. Ne aklen, ne vicdanen bu yücelerin yücesi bilgiye dokunmak, onun koruyucu, geliştirici, ilerletici, genişletici etki alanına girmek nasip olmadı. Amma! Böyle gelmiş böyle gitmez. Kelin perçemi önüne düşecek elbette; insanlığın bu vurdum duymazlığı, hele ülkemiz insanının "biz ne köşler" dinledik sözleri, kaşarlanmış vicdanlardan yükselen şüpheci, umutsuz, şaşı anlayış çığlıklarıdır. Bütün bilimlerin ve bilinmeyenlerin çözümlediği ve **BİLGİNİN** beklendiği bu Dünya'da varlığın öz olarak kendini ortaya koymasından başka yapılacak iş, atılacak adım kalmadı.

Dünyanın idaresinin cahiller takımından alınıp Hakikat Sahiplerine teslim edileceği günlere acı-tatlı bir ilerleyişle yaklaşıyoruz.

KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

B E N C İ L L İ K VE A Ç G Ö Z L Ü L Ü K

Kendimizi bilmemize engel olan iki önemli neden, ham egomuz ve doymak bilmeyen açgözlülüğümüzdür. Egoist olduğumuzu ve açgözlü olduğumuzu önce kendi kendimize anlatmalı, itiraf etmeliyiz. Ondan sonra bunu yapabildiğimiz kadar, ama gidecek güçlü bir şekilde kontrol altına almaya çalışmalıyız. Böyle bir gayretle, belki, çok zamandan beri uzaklaşmış bulunduğumuz merkeze yaklaşma yoluna girebileceğiz.

Bu satırları okuduktan sonra, şöyle birtakım sorular gelebilir akla: "Etrafta bir sürü mabet var: Kiliseler, camiler, havralar... Bunların görevlileri ve müdavimleri var. Herkese güzel güzel bilgiler vermeye çalışıyorlar. Bunların görevi değil mi bu iş?" Evet, onların görevi idi. Ama artık etkili olamıyorlar. Çünkü içinde hep birlikte yaşadığımız hayatta görüyoruz ki, açgözlülük ve egoizma uygulamasından başka bir şey yapılmıyor. O din görevlileriyle o mabetlerin mensupları da doyumuzluk içindeler. Oraların mensubu olmayanlar da öyle... Öyle bir şuur-suz durum var ki, insan örneğin

**Açgözlü insan dünya malına doymaz; aldıkça alası gelir.
Oysa yaşam almakla değil, vermekle zenginleşir.**

neden yemek yiyor, neden giyiyor, neden belirli arzuların etkisi altında, neden eğlence ihtiyacı içinde, bunun farkında değil. İhtiyaçların ardı arkası gelmiyor. Nerede kendini durduracağını, asıl insan olarak neleri yapması gerektiğini bilmiyor. Mümkün olduğu kadar mideyi rahat ettirince, maddesel gereksinimlerini karşılayınca mutlu olacağını sanıyor. Hatta bunun adına da koskoca bir doktorin oluşturulmuştur: Marksizm.

Ana hedef olarak mideyi

ele almıştır. İnsanların karınları doyurulduğu zaman, mutlu olacakları söylenmiştir. Peki, nerede bu toklar? Kaç tane ve mutluluk dereceleri ne durumda? İnsan denilen yüce varlığın dünyadaki amacı midasını tok tutmak olabilir mi? Tüm sorunların halli buna bağlı olabilir mi?

İnsanın o küçücük gözü, bir cehennem kuyusu gibidir: Sonsuza kadar açlık içerisinde... Ondan sonra, falanca stadyumda müzik yapıp da Habeşistan'daki ya da

başka bir yerdeki insanları doyuracaksınız... En fazla on beş gün doyar. Ondan sonra da alkış: "Sen ne büyük adamsın..." Avrupalı zihniyet için bu hareket çok büyük bir işti. Tüm bu işlere neden olan gene dünya insanlığının açgözlülüğüdür. Bu, işin bir boyutu ya da bir ayağı. Buna benzer daha kırk tane ayak sayılabilir. Bunların neler olduğunu ve olabileceğini biliyorsunuz, en azından tahmin edebilirsiniz...

İNSAN DÜŞÜNEN VARLIKTIR

Materyalist bilimin öğrettiği gibi insan, "homoekonomikus" değildir. İnsan yeryüzüne bir şey üretmeye gelmemiştir. Aksine, düşünmeyi öğrenmeye gelmiştir. Homoekonomikus değil, homosapiendir. Düşünen insan olmak lazımdır. Demek ki insanı, ana prensipten, merkezden ayırıp, insan olmaktan koparıp, hayvan-insan hâline getirmişlerdir. Animalite içine sokmuşlar. "Sen üreten insan olacaksın. İnsan ancak üretirse, işe yarar... Senin düşünmene gerek yok. Biz zaten işi ayarladık. Biz senin yerine de düşünüyoruz. Sen sadece üret, yeter..." Zihniyet budur, ne yazık ki... Doğal olarak, insanların, "Ben üretici insanım." diye bas bas bağırma larına da izin veriliyor ve normal karşılanıyor. Bunu iftiharla söylüyor ve bir de madalya takıyorlar göğsüne.

Ama arada bir düşünen insan çıkıyor, bu kandırmaca ve oyalamalara rağmen. O zaman da, "Sen dur bakalım." diyorlar, "Bu adam düşünüyor. Bu düşünen kadın bir şeyler yapabilir. Değişiklik yapabilir. Statükoyu alt üst edebilir. Niçin alt üst etsin?" Biz ne güzel oturmuşuz köşe taşına. Hedeler de göstermişiz: Küçük mide, birinci mide, ikinci mide, büyük mide, en büyük mide... Ama hep mide. Tüm yıllar mideye ve mideye kadar gidiyor. Oradan öte, kal-

be, gönüle? Yok, olmaz. "Mideden öteye gitmek istersen, ancak mideden aşağıya inebilirsin."

Zaten Sayın Freud da resmen bu yolu açmamış mıdır? Onun en büyük başarısıydı bu. Çünkü kendisi de hastaydı. Babasından intikal eden bir rahatsızlık... İnsanlığa bu şekilde mide ve mide altı hedef olarak gösterilmiştir, tek yanlı materyalist bilim tarafından. Bunun sonucu olarak, yüksek bir suur düzeyine çıkması gerekirken, daha aşağı bir düzeye yönelmiştir. Çünkü seks prensibi mideden de aşağı bir düzeydedir: Beslenmek için insan şuurlu bir etkinliğe girebilir, ama seks tamamen içgüdüsel bir harekettir. Yani insan yarı şuurlu bir etkinlikten alınarak, şuursuz olan içgüdüsel bir etkinliğin içine atılmak istenmiştir. İşte bizim, sözüm ona modern (?) çağımızın en güzel modellerinden biridir bu.

TOPRAKLA TOPRAK OLMAMALIYIZ

Kuşkusuz insan için olumsuz olan daha başka durumlar da var. Kısacası, her şeyden önce, bunalımlı olduğumuzu anlamamız ve kabul etmemiz gerekir. Biz bunalımlı insanların neler olduğunu daha ileri düzeylerde, daha derinlere inerek anlamaya çalışmamız gerekir. Tüm bunlar bizim kişisel gayret ve çabamızla olacak şeyler ve işler. Yani kendi şerefimizle ve kendi vicdanımızla... Buradaki "şeref"i insan varlığının yüceliği hakkındaki bir "nitelik" olarak kullanıyorum. Şerefli kalmayı bu anlamda alıyorum. Başka bir deyişle, "Benim gerçek özüm helâk olmamalı, ortadan kaybolup gitmemeli, silinmemeli, toprakla toprak olmamalı". Kutsal kitapların çoğunda bu söylenmiştir: "Onlar ölürler ve toprakla toprak olurlar." Yani, hayatı boyunca, o derece kuru ve verimsiz denecek işler yapmıştır ki, sonunda

özünden uzaklaşmıştır. Âdeta topraklaşmıştır.

Halbuki insan varlığı için, toprak olmak, toprağa karışmak ne haddine? Kendi özünü bilmezse, nasıl bilecek kendini? Organik bilirse, kendini organizmadan ibaret zannederse, toprakla toprak olur gider. Ama kendi özünü ruh varlığı olarak, bedeninin tamamen üstünde, maddenin tamamen dışında, ona hâkim, onu bir araç olarak kullanan bir varlık olarak (kendini) idrak ederse, o hiç toprak olur mu? Toprak olan, onun terk etmiş olduğu bedendir. Hiç önemsemez.

Kendini organizmadan ibaret sanan insan madde adına her türlü saçmalığı yapabilir. Şimdi son zamanlarda buna yeni bir örnek eklendi: Çeşitli açgözlülüklerden biri şimdi de mezarlıklarda sergileniyor. Bazıları mezar yerine saray mezarlar yaptırmaya başlamışlar. Bu, açgözlülüğün en saçma şekillerinden biridir. Ölen ölmüş, işini bitirip gitmiş. Ne mutlu. Artık o bedene tezahür etmiyor ki. Yani beden o (ölen) değil ki. Birkaç ay içinde çürüyüp gidecek, birkaç yıl içinde de topraklaşacak bir şeye kat kat mezar saray yaptıranın ne âlemi vardır? Bu saray mezarların telefonlu olanları da varmış. Kendini bilmez, şuursuz insanın yapabileceği en komik saçmalıklardan biri...

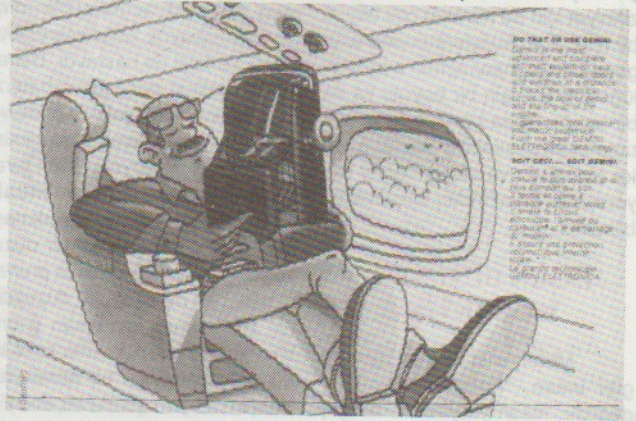
Bunları hemen ele almak gerek. Çünkü bunların arkasında çok büyük anlamlar yatmaktadır. Ölen yakınının karşı çok büyük sevgisi olduğu zannedilmesin. Çok büyük sevgilerin ifadesi böyle olmaz. Bunun arkasındaki fikir: "Şöyle esaslı bir şey yapalım. Şanımsız olsun..."dan başka bir şey değildir; açgözlülüğün, şan, şeref peşinde olmanın, egoyu tatmin etmeye çalışmanın başka bir şekli... Ölüden bile medet umuyor. Onu egoistik itilimlerine âlet ediyor. Bedensiz bir varlığın böyle bir şeye gereksinimi yoktur ki. Adamcağız,

ya da kadıncağız bırakıp gitmiştir, kurtulmuştur. Yapacağını yapmıştır. Dünyada işini bitirdikten sonra yaşamak bir yükür. Bedenini bırakmış gitmiş, şöyle ya da böyle bir hayattan sonra... Ne mutlu. Geride kalanlar ise hâlâ sevgi maskesiyle onun sırtından geçinmeye çalışıyorlar. Ölenin böyle bir şey istediği yok ki...

DEVRE KAPANMAK ÜZERE

İşte insanların bu ve benzeri hâllerinin oluşturduğu bu devri, bu son devri yaşamak zorundayız. O da kapanmak üzeredir zaten. Çok az bir zaman kalmıştır. Bu ifade hiçbir zaman kehanet değildir. Çünkü insanlık tarihi iyi gözlenirse, tarih gerçekten tarih olarak okunursa (ama insanlık tarihi olarak...) yol meydandadır. Bu defterin kapanması yakındır. Çünkü bunu biz hazırladık ve buraya kadar getirdik. İçinde yaşadığımız devir tam bir kriz devridir. Hem de bunu uzun süredir yaşıyoruz. Yaklaşık ikiyüz yıldan beri böyledir. Giderek artan bir şekilde baskısı artmaktadır.

İş, bilgiyle başlamıştır; bizi kurtaracak olan da bilgidir. Yani bugün dünyada mevcut olan tüm problemleri bir pota içerisinde kaynatıp, tek bir eriyik hâline getirip, meseleyi herkese aynı derecede anlatabilen, herkesin anlayabileceği ve herkesin anladıktan sonra, kendisinde bulunan, çevresinde bulunan problemleri halledebileceği bir bilgiye ihtiyacı

Doymak bilmez açgözlülüğümüz kendimizi bilmemize engel olur.

vardır. Ne dolara, ne ideolojiye, ne silâha, ne de çeşitli sloganlara, hiçbir şeye ihtiyacımız yok. Dünyaya gezegeni, altı milyar değil, sekiz milyarı da besleyebilecek güçtedir. O kudretli bir anadır. Ama onun bir kısım açgözlü, egoist evlâtları öteki evlâtlarının beslenmesine izin vermemektedirler. Olumsuz ne yaparsak, egoizmamızdan, açgözlülüğümüzden yaşıyoruz.

BİLGİ HER YERDEDİR

Bugünü artık o kadar cahil insan yok. Bugün insanlar kendilerine lâzım olacak kadar bilgiyi her yerde bulabiliyorlar. Yeter ki o

gözle baksın. Aslında bilgi her yerde var, görebilene... Bu nedenle önce insan kendisinin ne olduğunu bilmesi, kendisi hakkında kendi öz kanaati hakkında bir bilgiye sahip olması çok önemlidir. Bilim adamları genellikle insanı birey olarak ele almazlar, hemen hemen daima global bir şekilde açıklamaya çalışırlar. Ve kuşkusuz hangi mezhebe bağlıysa, ona göre. İnkârcı, materyalist bir mezhebe bağlıysa, açıklamalarını ona göre yapması doğaldır. Ya da ruhanî bir eğilim içindeyse, başka türlü... Hep böyle bölük pörçük parçalanmışız.

DUYURU

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİNDE
HER AY MİAD VE İDAD TARAFINDAN DÜZENLENEN
KONFERANSLAR, BU MERKEZDEKİ İNŞAAT TADİLATI
NEDENİYLE BU AY YAPILAMAYACAKTIR.
İLGİLENENLERE DUYURULUR.

DÜŞÜNCE ve SEVGİ

J. KRISHNAMURTI

DUYGUSAL

Dve duygusal içeriğiyle düşünce Sevgi değildir. Düşünce daima sevgiyi reddeder. Düşünce hafıza üzerine kuruludur; oysa sevginin hafızayla ilgisi yoktur. Sevdiğiniz birisini düşündüğünüzde, bu düşünce sevgi değildir. Bir arkadaşınızın alışkanlıklarını, tutum ve davranışlarını, huyunu hatırlayabilir ve o kişiyle olan ilişkilerinizdeki hoş ya da nahış olayları düşünebilirsiniz, ama düşüncenin canlandırdığı bu manzaralar sevgi değildir. Düşünce, yapısı itibarıyla ayırıcıdır. Zaman ve mekân duygusu, ayrılık ve üzüntü duygusu düşünce sürecinden doğar. Sevgi ancak düşünce süreci durduğunda ortaya çıkabilir.

Düşünce kaçınılmaz olarak sahibiyet duygusunu doğurur; ister şuurlu ister şuursuz olsun, sahip olma duygusu ise kıskançlığı kökütler. Kıskançlığın olduğu yerde, açıktır ki, sevgi olmaz; bununla beraber pek çok insan için kıskançlık sevginin bir işareti olarak kabul edilir. Kıskançlık düşüncenin sonucudur; o, düşüncenin duygusal içeriğinin bir tezahürüdür. Sahip olma ya da sahip olma duygusu hâkim olduğunda, öyle bir boşluk doğar ki, kıskançlık sevginin yerini

alır. Çünkü düşünce sevginin rolünü oynamaya başlamıştır ve böylece pek çok olumsuz sonuçlar ve ıstıraplar ortaya çıkar.

Eğer herhangi birini düşünmüyorsanız, o kişiyi sevmediğinizi söylersiniz. Ama o kişiyi düşünmeniz sevgi midir acaba? Sevdiğinizi düşündüğünüz bir arkadaşınızı düşünmediğiniz zaman epeyce deşirdigin olursunuz, değil mi? Ölen bir yakınınızı düşünmediğiniz zaman kendinizi vefasızlık ve sevgisizlikle nitelersiniz ve böylece o kişiyi düşünmeye başlarsınız, onun fotoğraflarına, elle ya da zihinde oluşturulmuş görüntülerine sarılırsınız; böylece gönlünüzü akla ait şeylerle doldurduğunuzdan sevgiye yer kalmaz. Bir arkadaşınızla beraber olduğunuzda, onu düşünmezsiniz; ancak onun yokluğunda düşünce harekete geçer ve artık ölü olan sahne ve deneyimleri yeniden yaratmaya başlar. Geçmişin bu yeniden canlandırılmasına sevgi diyorlar. Görülüyor ki, çoğumuz için sevgi ölüdür, hayatın inkârdır; geçmişle yaşarız, ölülerle yaşarız, böylece kendimiz ölü oluruz, ama gene de buna sevgi deriz.

Düşünme süreci sevgiyi daima reddeder. Duygusal karışıklıklar içeren düşünce sevgi değildir. Düşünce sevgiye en büyük engeldir. Düşünce, olan ile olması gereken arasında bir bölme yaratır ve ahlâk, bu bölme üzerine kurulur; ama ne ahlâk, ne de ahlâksızlık sevgiyi tanımaz. Top-

lumsal ilişkileri birarada tutmak için zihin tarafından yaratılan bu ahlâkî yapı sevgi değildir, o cimentoda olduğu gibi bir sertleştirme sürecidir. Düşünce sevgiye götürmez, düşünce sevgiyi yetiştirmez çünkü sevgi bir bitki gibi bahçede yetiştirilemez. Sevgiyi büyütme, yetiştirme arzusu, bir düşünce eylemidir.

Dikkat ederseniz, düşüncenin hayatınızda ne kadar önemli bir rol oynadığını görürsünüz. Düşünce açıkça kendi yerindedir, ama bu asla sevgiyle ilişkili değildir. Düşünceyle ilişkili olmayan şey zihin tarafından anlaşılmaz. "Peki, öyleyse sevgi nedir?" diye soracaksınız. Sevgi düşüncenin olmadığı bir varlık durumudur; ama sevgi tanımı bir düşünce sürecidir ve bu, sevgi değildir.

Düşüncenin kendisini anlamamız gerekir; sevgiyi düşünceyle kavramak değil. Düşüncenin reddi sevgiyi meydana getirmez. Düşüncenin önemi tam olarak anlaşıldığında, düşünceden bağımsız kalınır ve bunun için kendini bilmek esastır, kibir ve yüzeysel sözler değil. Tekrarlamalar değil, meditasyon, tanımlama değil. Farkındalık düşünce yollarını açığa vurur. Düşünce yollarının farkına varılmadıkça ve bu yaşanmadıkça sevgi ölmez. ■

("Yaşam Üzerine Yorumlar" adlı kitaptan çeviren: Erol KONYALIOĞLU)

UZANABİLEN ALACAK...

Çıkarıcılar, çıkarlarını
Çıkarttılar pazara,
Sata sata geldiler sona.
Eldekiler etmez oldu para.
Tek tek sattılar olmadı,
Onu ona kattılar olmadı,
Yakıştırdılar kendilerine,
Giyindiler üzerlerine,
Bedenlerini sattılar olmadı.
Elbet bir gün gelecek,
Bu insanlar satmaktan vazgeçip
Almaya karar verecek.
İşte o zaman;
Torbasını kapan koşacak,
Uzanabilen alacak.
Gelen çok, herkese bol bol yetecek kadar.
Kiminin elindekinin ağzı geniş,
Çabucak alıp gider.
Kiminin de daracık torbası,
Dolduracağım diye kendini yer.
Ne yapalım, ne edelim,
Torbaları büyütelim.

TÖRENLER ve DİN DEĞİŞTİRME

J. KRISHNAMURTI

Ç İ T L E
çevrili ge-
niş bir bah-
çenin orta-

sında; ağaçlar arasında bir kilise vardı. Kahverengi ve beyaz tenli insanlar içeri giriyorlardı. İçeride Avrupa'daki kiliselerden daha fazla ışık vardı, ama yapılan şeyler aynıydı. Tören sürmekteydi. Pek de hoştu. Tören bittiğinde birkaç kahverengi tenli adam beyaz tenlilerle ya da beyazlar kahverengi tenlilerle konuştu ve hepimiz kendi farklı yollarımıza ayrıldık.

Başka bir kıtada, başka bir mabet vardı ve Sanskritçe bir ilâhi söylüyorlardı; bir Hint töreni olan **Puja** yapılmaktaydı. Cemaat başka bir kültürün üyeleri idi. Sanskritçe sözcüklerin tonalitesi çok etkili ve güçlüydü; garip bir ağırlığı ve derinliği vardı.

Bir inançtan başka bir inanca, bir dogmadan başka bir dogmaya geçebilirsiniz. Düşüncenizi, fikrinizi değiştirebilirsiniz, ama doğru ya da Tanrı bir kanaat değildir; o herhangi bir inanç ya da dogmaya veya önceki bir deneyime dayanmayan bir

deneyimdir. Eğer inançtan doğan bir deneyim yaşamışsanız, deneyiminiz o inancın şartlanmış bir görünümüdür. Eğer beklenmedik bir şekilde ve kendiliğinden bir tecrübe yaşamışsanız ve bu birincisine dayanan daha ileri bir tecrübeyse, o, şimdiki anla olan temasa tepki veren hafızanın sürekliliğinden ibarettir. Hafıza daima ölüdür, o, sadece şimdi ile temastan dolayı hayat bulur.

Din değiştirmek bir inançtan ya da dogmadan bir başkasına, bir törenden daha hoş gelen başka bir törene geçiştir ve bu değişim hakikat kapısını açmaz. Tam tersine, hoşnutluk hakikat yolunda bir engeldir. Oysa organize dinlerin ve dinsel grupların yapmaya çalıştığı şey budur: Sizi daha makul ya da daha az makul bir dogmaya, hurafeye veya umuda döndürmek. Hepsi de size daha iyi bir kafes sunarlar. Bu kafes sizin mizacınıza bağlı olarak daha rahat olabilir ya da olmayabilir, ama her halükarda o kafes bir hapisanedir.

İster dinsel, ister politik olsun, farklı kültür seviyelerinde bu değiştirmeler her

zaman olmaktadır. Liderleriyle birlikte organizasyonlar, insanları, ister dinsel ister ekonomik olsun, sundukları ideolojik modeller içerisinde tutmayı becermektedirler. Bu süreçte karşılıklı istismar yatmaktadır. Hakikat ise, tüm modellerin, korkuların ve umutların dışındadır. Yüce hakikat mutluluğunu keşfettiyseniz, bütün törenleri ve ideolojik modelleri terk etmeniz gerekir.

Zihin, dinsel ve politik modeller içerisinde emniyet ve kuvvet bulur; işte organizasyonların gücü de bundan ileri gelir. Tutucu insanlar ve yeni üyeler daima vardır. Bunlar malları ve yatırımlarıyla organizasyonların sürekliliğini sağlarlar; organizasyonların gücü ve prestiji ise başarıya ve dünyasal bilgeliğe tapanları cezbeder. Zihin, eski modellerin artık tatmin edici ve canlandırıcı olmadığını görünce, daha rahatlatıcı ve güçlendirici başka inanç ve dogmalara döner. Görülüyor ki, sansasyonlara ve eşkoşmalara dayanarak yeni düzenlemeler yapan ve ayakta kalan zihin, çevrenin bir ürünü olmaktadır; ve işte zihnin çeşitli davranış şekillerine ve düşünce

modellerine sıkıca sarılmasının nedeni budur. Zihin geçmişin bir sonucu olduğu sürece, asla hakikati keşfedemez ya da hakikatin ortaya çıkmasına izin veremez. Zihin, çeşitli organizasyonlara tutunmak suretiyle hakikati aramayı bırakır.

Açıktır ki, törenler ve ibadetler, katılanlara, içerisinde kendilerini iyi hissettikleri bir atmosfer sunar. Gerek toplu, gerekse bireysel törenler (ibadetler) zihne belli bir sakinlik verir ve günlük hayatın tekdüzeliğiyle canlı bir tezat arz eder. Merasimlerde belli bir güzellik ve düzen vardır, ama temelde bunlar birer uyarandan ibarettir ve tüm uyararlarda

olduğu gibi kısa bir süre sonra zihni ve kalbi köreltilir. Törenler alışkanlık hâline gelir; bir zorunluluğa dönüşür ve kişi onlarsız yapamaz olur. Bu zorunluluk, spiritüel bir yenilenme, hayatla başa çıkmak için güç toplama işi, günlük ya da haftalık meditasyon vb. tarzında ele alınır. Ama kişi bu sürece yakından bakacak olursa, törenlerin boş tekrarlamalar olduğunu ve tekrarlamaların insanı kendini bilmekten uzaklaştıran harika ve saygıdeğer görünüşlü bir kaçış olduğunu fark eder. Kendini bilmeksizin yapılan eylem ise çok az önem taşır.

İlâhilerin, sözlerin ve

cümlelerin tekrarlanması zihni uykuya sokar ve ancak o an için yeterli uyarı sağlar. Bu uyku hâlinde birtakım deneyimler vuku bulur, ama bunlar kişinin zanlarıdır. Hoşnutluk vermeye beraber, bu deneyimler aldatıcıdır. Hakikatin deneyimlenmesi, herhangi bir tekrarla mayla, herhangi bir uygulamaya ya da ibadetle vuku bulmaz. Hakikat bir sonuç, bir netice, bir amaç değildir; o davet edilemez, çünkü hakikat zihinle ilgili bir şey değildir. ■

("Yaşam Üzerine
Yorumlar")

adlı kitaptan çeviren:
Erol KONYALIOĞLU

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

2 AĞUSTOS	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
9 AĞUSTOS	Rüyaların Gizli Anlamı (Yorum Sanat)	Fulya DEMİREL
16 AĞUSTOS	Esneklik:Duyguların Kontrolü	Levent KOSOVA-Neslihan PARLAK
23 AĞUSTOS	Evrende Zeki Hayat	Selman GERÇEKSEVER
30 AĞUSTOS	Tekâmül Kamçısı: Şoklar	Hülya UZUNER

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıf Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

Bu merkezdeki inşaat tadilatı nedeniyle bu ayki konferans iptal edilmiştir.

İZMİR

30 AĞUSTOS Sevgi ve Mantal Gelişim Düzeyi

Nurettin ERSOY

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17 Saat: 19.30-21.00

ANKARA

27 AĞUSTOS Medyomluk ve Kudsiyetli

Levent KOSOVA

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: (0312) 229 54 46 Saat: 14.30-16.00

NOT: GİRİŞLER ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

işte böyle bildiğimiz ve bilmediğimiz vasatlar içerisinde; böyle namütenai vibrasyonlar, ihtizazlar var ki, biz bunlardan ancak kaba hislerimizle bazılarını alabiliyoruz. Kaba hislerimiz dışındaki duyularımızla bazılarını sezebiliyoruz. Fakat onun ötesinde namütenai ve onların namütenai hareketleri, vasatları bizim için tamamıyla meçhul kalıyor. Bir kısmımızın alabildiği, bir kısmımızın alamadığı, kabul ettiğimiz veya bir kısmımızın inkâr ettiği, bir kısmımızın araştırdığı vibrasyonlardan bazıları şuurla mütenasiptir. Acaba bu şuur nedir? Bu şuur unsuru nedir? Vibrasyonların şuur hamulesi ne demektir? Şimdi size şöyle bir hareket yapıyorum. Bir elim burada, bu bir madde olsun. Bu maddenin iki türlü hareketi olabilir. İşte bir hareket bu. Biliyorsunuz. Bir de bu elim var. Rastgele ve belli yönlere doğru birincisinin hareketiyle, ikincisinin hareketi arasında gayet bariz bir fark var. Sağ elimin hareketi, birincisinde sol elimi takip etmiyor ve sol elimin hareketine nazaran, sağ elimin hareketi kör bir harekettir. Acaba bu iki hareket arasında hiç fark yok mu? Yoo. İkisi de hareket. Hareket itibarıyla hiç fark yok. Hareket fizik bakımından fakat muazzam bir fark da var. Birincisinde sağ elim, sol elimi takip ediyor. Öteki de sol elim, sağ elimi görmüyor. O hâlde aradaki farkı neyle halledeceğiz veya bu fark ihmal edilebilir bir fark

myıdı? Fizikman tamamıyla ihmal edilebilir bir fark. Hiçbir fizikçi "Bu iki hareket arasında bir fark vardır" demek hakkına malik değildir. Fizik kitabında buna ait tek bir satıra bile yer yoktur.

Fizyolojikman da hiçbir şey diyemeyecektir. Fizyolojide de bu hususta bir kaide yoktur. Fizyolojikman bu iki el de müessiriyyetin aynı tesiri altındadır. O hâlde ruhî bir fark vardır. Ruhî fark ne demektir? Neden ruhî fark, fizyolojik farktan ayrılıyor? O hâlde ben ruhî fark göremiyorum yahut ruhî fark görüyorum ama bugünkü konferansa uygun gelmiyor. Ben buna şuur unsuru diyorum. İşte birincisinde şuur unsuru yok. Şuur kabulü yok. İkinci hareketimde şuur unsuru var. Bu misali ben kaba olarak arz ettim. Şimdi ben düşünüyorum ve karşımda bulunan sizlere bir vibrasyon gönderiyorum. Her düşünce, her fikir bir harekettir. Yakında tababet ilmi, birtakım âletlerle insanın düşüncesini tespit edecektir. Ama vibrasyon hâlinde. Mânâ hâlinde değil. Asla.

ŞUURLU TİTREŞİMLER

Yalnız vibrasyonları bir sembol olarak kabul ettiğimize göre, biz onlardan yine kendi ruhumuzun kudretiyle ruhumuzda mânâlar çıkartabiliriz. Fakat makine, mânâ yazmayacak

Vasat: Ortam
Namütenai: Sonsuz
Vibrasyon: Titreşim

İhtizaz: Titreşim
Fevkinde: Üstünde
Mütenasip: Uyumlu

Hamule: Yük
Malik: Sahip
Tababet: Tıp

DÜŞÜNCELERİN AKTARILIŞI

tır. Şimdi bizim bugünkü davamız budur. Bizim fikrimiz dışarıda hareket hâlinde, tesirler husule getirmektedir. Fakat bunlar hareket hâlinindedir. Şuursuz vibrasyonlar hâlinindedir. Ancak bunların şuurunu takdir edebilecek olan yine bir şuur sahibi varlıktır. O da ancak oradaki şuuru görebilecek bir varlıktır. Nitekim "Ben varım" diye düşünüyorum ve "Ben varım" düşüncesi birtakım hareketlerle ifade edilir. Bu hareketler esirî hareketlerdir. Bu esirî hareketler belki günün birinde bir formla, kâğıt üzerinde yazılacaktır. Fakat kâğıt üzerine "Ben varım" mânâsı yazılmayacaktır. Birtakım çizgiler, hareketler yazılacaktır. Biz bu hareketleri aldığımız zaman el hikâyesinde gösterdiğim gibi, ancak bu hareketlerin bir maksat, bir şuur taşıyıp taşımadıklarını tetkik etmekle anlayabileceğiz. Eğer bunda ben varım mânâsını görüyorsak, o zaman, "Bu şuurlu bir vibrasyondur." diyeceğiz. Yani vibrasyonda bu kör hareketle bir maksat, bir şuur unsuru gizlidir. O hâlde şuurlu vibrasyonlar hakkında arz ettiğim basit misal, belki ufak bir fikir verebilir.

Acaba bu şuur hamulesini ihtiva eden vibrasyonlar kâinatın neresindedir? Amerika'da bir radyo istasyonunu ele alalım. Bir spiker konuşuyor ve mütemadiyen birtakım dalgalar neşrediyor. Bu ses dünyanın her tarafına yayılıyor. Şimdi soruyoruz: "Acaba bu adamın konuşmasından mütevellit, yani bu adamın söylediği sözün mânâsını taşıyan ihtizazlar dünyanın neresindedir?" Hiç şüphesiz hepimizin vereceği cevap aynıdır. Her yerinde. Yani daha doğrusu hiçbir yerinde. Ne demek? Kimin elinde bir radyo âleti (alıcı âleti) varsa ve bunu dünyanın hangi tarafına koyarsa; hangi taraftan o vibrasyonlara makinesini ayarlarsa, o vibrasyon oradadır. Her yerde mevcuttur. O hâlde bizim âletimizin bulunduğu her yerde bu vibrasyonlar mevcut olunca, Dünyamızın her yerinde bu vibrasyonlar mevcut olur. Fakat biraz evvel arz ettiğim gibi, kâinatımızın öyle ince, yüksek ve seyyal vasatları var ki, oralardaki vibrasyonlar yalnız Dünyamızı değil, bütün kâinatı kapsar.

O hâlde kâinatın herhangi bir noktasına biz böyle bir alıcı âlet koyabilsek ve o vibrasyonların mahiyet, keyfiyet ve kemiyetleriyle âletimizi ayarlayabilsek; kâinatın mânâlarını o kutunun içinde toplamak elbette mümkündür.

Şimdi bu girişi yaptıktan sonra yavaş yavaş mevzuumuza girmiş oluyoruz. Biraz evvel arz ettim ki, fikir bir vibrasyondur. Hiç şüphesiz şuurlu bir ihtizazdır. Onun içinde bir maksat, bir bilgi, ifade, mânâ vardır. Bu fikri alabilecek bir kutu lâzımdır. Bu fikir ancak, çeşitli ihtizazlarla alâkalanabilecek ve onunla sempatische olabilecek, aralarında bir aktivite telkin edecek mahiyette olan bir kişidir. O da bir insan kafasıdır. Yahut insan ruhudur. Şimdi onları ayırmıyorum. Bir insan; mesafe, mekân-zaman bahis mevzu olmadan, başka bir yerde bulunan dostuna kendiyile alâkalı birine fikrini hissettirebilir. Dünyanın neresinde olursa olsun o fikir hidde-tinden hiçbir şey kaybetmeden, karşı karşıya konuşuyorlarmış gibi görülebilir.

Bu fikirler bazen çok huzursuz bir duygu hâlinde gelir. Meselâ, siz bir yerde otururken birdenbire içinize bir sıkıntı düşer. Bu sıkıntı acaba nedir? Ortada hiçbir sebep yokken bu gelen sıkıntının âmili ne olabilir? Etrafımızdakilere bile sorar, onlardan izahat bekleriz. "Yahu, bugün çok içim sıkılıyor." gibi.

Bilmiyoruz ki, bu sırada siz açık bir anten hâlinde, gelen ihtizazlara karşı bir kutu hâlindeyiz. O vibrasyonları yakalıyorsunuz. Yalnız bu yakalama kabiliyetiniz mühimdir. Lüumsuz gelen fikirler olur. Henüz fikir daha intikâl etmemiştir, bir hiç, bir müphem hâlinde kalmıştır. Bunun arkasından, bu hususta biraz daha çalışkan ve kendinizi hazırlamış bulunuyorsanız, fikirler de onun arkasında vacip olarak gelebilmektedir. O vibrasyonlar gayet açık, gayet huzurlu bir şeyler anlatan huzurlu fikirleri ihtiva eder. Yalnız siz onu alacak kudrette değilsiniz. Yalnız hissedecek kadar alabiliyorsunuzdur. Fakat bazen siz o kadar inanıyorsunuzdur ki, fikirleriniz gayet açıktır. Hatta bazen karşınızdakı gibi ağır hareketlerine varınca-ya kadar algılayabilecek ve görebileceksinizdir. Fakat bazen de uyanıkken bunu ne bilebilir, ne görebilirsiniz.

Çünkü sizin dünya ile olan irtibatınız, sizi dünya maddelerine ve demin arz ettiğim dünyanın maddî vibrasyonlarına o kadar bağlamıştır ki; o vibrasyonlardan ayrılıp daha yüksek vibrasyonlara sizin kendi ruhî ve asabî sisteminizi ayarlayabilmek kudretine malik bulun-

*Mütevellit: İleri gelmiş, doğmuş
Keyfiyet: Nitelik*

*Kemiyet: Nicelik
Âmil: Etken*

*Vacip: Gerekli
Reflektör: Yansıtıcı*

muyorsunuz. Tabii diyebilirsiniz ki; ben sizinle bir konuda konuşurken, hele bütün varlığını, dikkatimi size bağlamış ve vermişsem arkamdan birisi konuşsa bile işitem. Bunun sebebi malûm. Çünkü ben sizinle irtibat hâlindeyim. Bütün vibrasyonlarım sizin vibrasyonlarınızla birbirine girmiş. İrtibat hâlinindedir, bağlanmış. Arkamdaki vibrasyonlara karşı ben reflektörüm. Tıpkı bunun gibi.

Başka birine göreyse, şu anda karşımda duran lâmbayla ilgiliysem, bu sırada bana Amerika'dan gönderilmiş bir vibrasyon olsa onları alamam. Çünkü o lâmbanın bana gönderdiği vibrasyonlar ile, Amerika'dan bana gönderilmiş vibrasyonlar arasında muazzam farklar vardır. Binaenaleyh ben böyle beş gramla bir yere bağlanırsam, milyonlarca difizyondaki biriyle meşgul olamam. Aynı zamanda iki yerle alâkadar olamam. Nitekim Amerika'da dostumun bana gönderdiği vibrasyonlar benim şuur sahama intikâl edemez. Ne demek "şuur sahama intikâl edemez"? Benim beynime, dimağ cevherime, asabî sistemime, asabî seyyaleme geçemez. Çünkü seyyalelerim lâmbayla irtibat hâlinindedir. Daha sonra yatağıma yatarım. Lâmbayla irtibatımı keserim. Lâmba söner. Etraftaki sesler susar. Karanlık olur. Ben de yavaş yavaş kendi içime doğru gömülmeye ve uyumaya hazırlanırım. Tam o sırada birdenbire kulağıma bir ses gelir. O ses, on gün evvel Amerika'daki dostumun bana göndermiş olduğu fikirdir, bilirim. Belki de fikir, ben uyumak üzereyken gelmez. Henüz dünyaya alâkamı kesmemişimdir. Fakat uyuduktan sonra etrafımla tamamıyla alâkam kesilir. O zaman rüya görmeye başlarım. Bu rüya yine benim üç gün evvel Amerika'dan dostumun bana gönderip de, ruhumda mahdut kalmakta olan vibrasyonların asabî seyyalelerde o imajı aşılmasından hasil olmuş bir imajdır. Bu imaj bedenin ve asabiyenin boş kalmasıyla yerleşmiştir ki; bu da rüya hâlinde bana görünüyor. Bu neviden müşahedeler çoktur. Tamamıyla iltikâl edilmiştir.

Meselâ, bir müşahede var. Paris Hastanesi'nden Dr. Gima, bir akşam uyumak üzere yatağına giriyor. Şunu da ayrıca arz edeyim ki, Dr. Gima o sıralarda mide kanseri hakkında bir kitap (tez) hazırlıyor. Ameliyatın nasıl olacağı, hastalığın nasıl geliştiği, hangi devirde hangi ameliyatı yapacağıyla ilgili bir mesaj ortaya çıkarmak istiyor. Tam o sırada yatağına yattığında, aksi gibi dişinin ağrısı tutuyor. Ada-

mın dişi ağrıdıkcça uykusu kaçıyor. Bir müddet sızlandıktan sonra ağrısı geçiyor, ağrısı geçince de yazdığı kitap aklına geliyor. Bütün zihni onunla meşgul zaten. Bu sırada ameliyatı kafasında tasarlıyor ve "Bıçağı nereden sokacağım?" vs. diye düşünüyor. Derken dişinin ağrısı tekrar bastırıyor. Böylece ertesi gün dostu Langange isimindeki dişçiye gitmeye karar veriyor. "Aman yarın erkenden ilk işim dişçiye gitmek." diyor. Tam bu sırada diş ağrısı kesiliyor. Tekrar düşüncelere (kitabın konusu olan ameliyat) dalıyor. Bu sırada diş ağrısı tekrar tutuyor. Yeniden dişçiye gitmeyi plânlıyor. Sabaha kadar 4-5 kez bu hâli yaşıyor. Sabah dosdoğru dişçiye gidiyor.

Muayenehaneye girdiğinde, diş doktoru, "Yahu bütün gece rüyamda seni gördüm, sabaha kadar midemde ameliyat yaptın, biraz uyuyalım dedim, cellât gibi elinde bıçakla karşıma gelip mideme saplıyordun. Kâbus mu değil mi derken, bakıyorum yine karşımdasın." diyor.

Şimdi, zavallı operatör farkında değil. Dişinin ağrısı tuttuğca, dişçiyi düşünüyor. Dişçi de orada bıçağın midesine saplandığını hissediyor. Bu basit bir hikâyeye ama bizim ilmimizin meşgul olduğu bir izahattır. Dişçi burada ajan. Yani aktif ajan. Dişçi farkında olmadan mütemadiyen, şiddetle ve diş ağrısının verdiği duygu ile dişçiye karşı dehşetli vibrasyonlar gönderiyor. Aslında yalnız dişçiye değil, bütün dünyaya gönderiyor. Fakat burada hedef dişçi, kendiyse alâkalı bütün vibrasyonları alıyor. Operatörün kafasında imajlar mevcut. Ameliyat imajları dişçinin kafasına intikâl ediyor. O da teşhis edecek tabii. "Bana birisi bir şeyler gönderiyor ama bu ne olsa gerek?" diyor. O da düşünüyor. Ruhî bir faaliyet de otomatikman midesine saplanıyor. Hikâyeye bundan ibaret.

Dikkat buyurursanız, dişçinin beyin sistemine aksedip de kendi midesi üzerinde ameliyat hâlinde teksif edişi tamamıyla dişçinin olayıdır. Operatör böyle bir şey düşünmedi. Operatör doğrudan doğruya kendi ameliyatıyla meşgul. Bir de dişinin sancısıyla meşgul. Bir de dişçiye gitmek düşüncesinden ibarettir. Onun dişi ile olan irtibatı, dişçiye gideceği düşüncesinden ibarettir. Binaenaleyh operatör doğrudan doğruya, "Ben mide ameliyatını şöyle yapacağım" fikrini ona bilmeden intikâl ettirmiş olmaktadır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Mahdut: Sınırlı

Ajan: Etken

Teksif etmek: Yoğunlaşmak

GÜNÜMÜZDE DİNLER ARASI DİYALOG

Cardinal Francis ARINZE
Çev: Kürşad DEMİRCİ

21 Haziran 1994 tarihinde İstanbul Mar-mara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde verilmiş konferanstır.

I-DİNLER ARASI DİYALOG NEDİR?

1. Dinler arası diyalog konusunda herkes kendisine göre çeşitli anlayışlarının bulunması dolayısıyla bu konuşmaya, bu terimle ne kastettiğimizi açıklayarak başlamamız uygun olacaktır. Her şeyden önce, başlangıçta, reddedilmesi gereken birtakım nosyonlar vardır. Diyalog akademik bir tartışma değildir. Bir dinin doğru, diğerinin yanlış olduğunu ispatlama çabası olamaz. Mukayeseli din çalışması değildir, bir müzede iki şeyin sergilenmesi gibi herhangi bir dine ait inanç veya pratiklerin diğeriyle yan yana konulması da değildir. Veya hafif konuşmalarla, rahatsız etmeyen ya da sorunsal olabilecek konuşmalardan uzak kalan bir çay partisi de değildir.

Bunların hiç biri diyalog değildir. Bizim diyalogla kastettiğimiz şey, esasta, açık bir zihinle, gönül rızasıyla diğer insanlarla biraraya gelmek, birlikte yürümek, birlikte çalışmak, konuşmak ve anlamaktır. Kişinin, içiminde saklı bulunan Tanrı'nın faaliyetine kendisini gönül rızasıyla açmasıdır, böylece diğer insanlarla ilişkiye geçmek mümkün olur.

Diyalog kelimesi genellikle basit bir şekilde konuşma veya tartışmayı ima ettiği için bu kelimeden dinler arası ilişkiler diye bahsetmek daha uygun olacaktır, çünkü kelime pek çok anlam almaya yatkın bir durumdadır. Diyalog kavramı, günlük yaşamı, uzmanlar arasındaki tartışma ve çalışma konularını, sosyal meselelerde işbirliğini ve dinî tecrübenin karşılıklı olarak alışverişini içerir. Şimdi tek tek bu diyalog şekillerine bir göz atalım.

2- Hayatla İlgili Diyalog

Diyalogun en temel tipi bizim "hayat diyalogu" diye adlandıracağımız şeydir. Bu, komşuda, evde, okulda, pazarda, fabrikada veya büroda bir hayat tarzı oluşturacak şekilde biraraya getirerek kendi dinî kurallarından öğrendikleri değerleri, Müslümanların, Hristiyanların ya da başka dine mensup insanların yaşamaları anlamına gelir. Onlar birbirlerine dostane davranırlar, çocuklarına büyük bir titizlikle göz kulak olurlar, fakirleri korurlar, hastalara ve yaşlılara saygı ve şefkatle dikkat ederler. Aynı bir dinden, ırktan veya milliyetten olana tolerans gösterirler ve onları kabul ederler. Toplumdaki farklı gruplar arasında huzur ve uyumu sağlamaya çalışırlar.

Bir Müslüman bunu yapar, çünkü onun dini ona bunu öğretir. Aynıı bir Hristiyan için de geçerlidir. Her biri kendi dinî geleneği içerisinde en iyi şekilde uygunluk gösterecek şekilde davrandığında dünyaya şu mesajı vermiş olur: Bu kişi iyi bir Hristiyan veya iyi bir Müslümandır. Bugün şehirlerimizde ve toplumlarımızdaki bu çoğulcu yapıda gerçek bir diyalog söz konusudur. İnsanın, hayatın diyalogu için özel bir öğrenime veya sağlam bir zemine ihtiyacı yoktur. Bir felsefe doktorununki kadar, ev kadını ya da bir işçinin de yeterlice uygulayabileceği bir şeydir bu diyalog.

3- Uzmanlar Arasında Çalışma Pratiği Olarak Diyalog

Biz Müslümanlar ve Hristiyanlar olarak bizim dinî sorumluluklarımızın tamamen öteki dünya ile ilgili olduğunu söyleyemeyiz. İbadet ettiğimiz Tanrı aynı zamanda toplumda kadın ve erkeklerin nasıl yaşayacakları konusuyla da ilgilendir. Tanrının iradesi kişisel eylemlerimize, ailedeki yaşama biçimimize, ekonomik ilişkilerimize, toplumlarımızın aldığı şekile ve hatta verdiği politik kararlara kadar bizimle ilişkilidir.

Dünyamız, devamlı, vicdan sahibi birinin ihmal edemeyeceği kadar yeni problemler üret-

mektedir. Tanrıya inanan ve her şeyde onun iradesini arayan bizlerin bu karmaşık ve teknik problemleri çözmek üzere çareler bulacak plânları vardır. Bu, kişinin basitçe iyi niyetle bunları çözebileceği anlamına gelmez. Uzmanların öğütlerine ve danışmanlığına ihtiyacımız var, kendi özel eğitimleri ve profesyonel tecrübeleri olanlar mantıklı ve sonuç alıcı çözümlere varmamızda bize yardım edeceklerdir.

Bu, Müslüman-Hristiyan diyalogu için en verimli alanlardan biridir. Benim bakanı olduğum Vatikan Dairesi her yıl Müslüman ve Hristiyanlarla ilgili konuları araştırmak üzere toplantılar ve çalışma oturumları düzenleyerek temel İslâmî organizasyonlarla işbirliği içine girmektedir. Bu son birkaç yılda aile, çocuk hakları, toplumda kadının rolü, din ve milliyetçilik, dinin takdiminde medyanın rolü, toplumdaki gelişim, tolerans ve çoğulculuk için işbirliği konularında birlikte seminerler organize ettik. Bu seminerlerde, Hristiyan ve Müslüman uzmanlar ve akademisyenler Hristiyan ve İslâm dininin, bu konuların çeşitli yönlerine nasıl baktıklarını işlediler ve birlikte hareket etmeyi salık vermenin yanında bu konu üzerine nasıl bir **ortak mesaj** vermemiz gerektiği konusunda da uğraşyoruz.

Şu an bizi ilgilendiren meselemiz yaşam değerleri ve aile hayatını koruma problemidir. Bu aylarda Müslüman ve Hristiyanlar, çocuk düşürme, aile plânlamasındaki gelişigüzel metotların önlenmesine yardım etme konusunu geliştirmek politikası gibi meselelerde çalışma yapmak üzere pek çok ülkede biraraya gelmektedirler. Bu konular üzerinde **birlikte çalışarak**, inandırıcı ve mantıklı önerilerle, devletin kurumlarında ve uluslararası ajanslarda inananların dikkatini bu konu üzerine çekmeyi ummaktadırlar.

4- Sosyal Projelerde İşbirliği

İşaret ettiğim gibi, eğer kabul ettiğimiz dinî değerler hakkında inandırıcı olacaksak çalışma esastır. Fakat işbirliğimiz kelimelerde kalmamalı, bu meseleler konusundaki tartışmalarımız ve araştırmalarımız eyleme yön vermeli. Bu dünyayı daha iyi bir dünya yapmak için Müslümanlar ve Hristiyanlar gerçekten birlikte ne yapabilirler? İki cemaatin birlikte gerçekleştirdikleri pek çok sosyal projeden örnek verilebilir.

Kısa bir zaman önce, Pakistan'da Hristi-

yan ve Müslümanlarca birlikte yapılmış bir cüzam hastanesini ziyaret ettim. Güney Filipinler'de iki cemaat, yaşlılar ve okul öncesi eğitim programı için bir bina yapımında kullanılmak üzere para temin edebilmek amacıyla ortaklaşa balık tekneleri işletiyorlardı. Filistin sığınma kamplarında Müslüman doktor ve hemşireler Başrahibe Tereza'nın rahibeleri tarafından yönetilen klinik ve yetim yurtlarına karşılıksız olarak kendi zamanlarını ve uzmanlık tecrübelerini adıyorlardı. Bunlar **iyi niyet ve işbirliğinin** birlikte neler yapabileceğine dair yalnızca bir iki örnektir.

5- Dinî Tecrübenin Karşılıklı Olarak Alışverişi

Doğası gereği en nadir şekli olsa bile, bu diyalog tarzı diyalog şekilleri içerisinde en gözde olanlarından biridir. Burada Tanrının kendilerinden istediği şekilde derin bir seviyeyi iki inanan insanın paylaşımından bahsediyoruz. Onların nasıl ibadet etiklerinden ve Tanrı'nın onların hayatlarına nasıl sızdığından bahsediyoruz. Bu paylaşma çeşidi büyük bir karşılıklı güveni gerektirir. Hiç birimiz iyi tanımadan ve bizim söyleyeceklerimizi saygıyla karşılayacağından emin olmadan, karşımızdaki insana Tanrıyla olan içsel ilişkimizi açmaya hazır değildir. Bundan dolayı dinî tecrübenin karşılıklı alışverişi, derin bir dinî sorumluluğu, bu işle meşgul olanların açıklığı ve dostluğunu gerektirir.

II- DİNLER ARASI İLİŞKİLERE DUYULAN İHTİYAÇ

6- İnsanlar, dinler ve kültürler arasında daha hızlı ve daha kesin ilişkilerin olduğu bir çağda yaşıyoruz. Jet uçaklar, televizyon, faks, uluslararası turizm, dünya kongreleri, üniversite işbirlikleri gibi hayatın günlük özelliklerini düşünün. Bunların çoğu daha bu yüzyılın başında yoktu ve şimdilerde, büyük coğrafi mesafelerle ayrılan halkları ve kültürleri birbirine bağlayan hayatın **ortak unsurları** olmuşlardır.

İçinde yaşadığımız dünyada, **dinî çoğulculuk bir gerçektir**. Bazen güç kullanarak, kimileri bir veya diğer dinî grubun egemenliğini sağlamak üzere birtakım belli bölgeler yaratmak isteseler bile **çoğulculuk gerçeği evrenseldir ve**

kolayca geriye dönülebilecek bir süreç değildir. Modern hayata ait tüm faktörler; iletişim, seyahat kolaylığı, ekonomik irtibatlar, uluslararası organizasyonlar, halkların kültürlerin ve dinlerin biraraya gelmesinin gelecek yıllarda hızla gelişeceğine işaret etmektedir.

Çoğulculuk yalnızca bir gerçek değildir. Aynı zamanda hepimize zenginlik katacak bir güçtür de. Diğerleriyle ilişkiye geçmek, onların inandığı şeyleri bilmek, nasıl yaşadıklarını gözlemlemek ufukumuzu genişletebilir, bizi yeni iç görüşlere açabilir ve "diğerlerinin bizi gördüğü gibi kendimizi görmek" kendi kendini eleştirmede bize yardım edecek yollarla kendi kendimize meydan okumayı öğretir.

7- Akli başında bir kişi dinî çoğulculuk gerçeğini kabul edecektir. Dinî beraberliğe zorla, fiziksel, psikolojik, ekonomik, politik, sosyal ve başka yollarla varamayız. Böyle zorlamalı birliklik insanlar için değerli olmayacaktır. **Din teklif edilmeli fakat mecbur edilmemelidir.** Bireyin değeri ve şahsiyetine duyacağımız saygı o kişinin dinine duyacağımız saygıdır. Eğer kişi diğerinin çok önem verdiği şeyleri -yani dinî inançları ve ibadetleri- küçük görür, lekeler ve yok varsayarsa gerçek bir saygıdan nasıl bahsedilebilir? Böylece, eğer bir başka kişinin inandığı şeyle uyusmuyorsak, onun inançlarına saygısızlık göstermemeliyim, çünkü o kişinin bireysel saygınlığını tanımak durumundayım.

8- Vatandaşları işbirliği ve uyumlu çalıştığı zaman, o köy, şehir, devlet veya millet iyi bir yol tutmuş demektir. Vatandaşları kendi aralarında problemlerle kilitlenmiş bir ülke veya şehrin ilerlemesi mümkün olabilir mi? Diğer etnik veya dinî grupların nüfusunu "temizleme" amacında olan bir veya daha fazla grubu içerisinde barındıran hangi toplum geleceğe ilerleyebilir? **Dinler yeryüzündeki birlikliği geliştirmeye ve meselâ kamu hayatında gelişme, yozlaşma, uyuşturucu, AIDS ve ırksal anlaşmazlıklar gibi ortaya çıkan problemleri çözmede yardımcı olma sorumluluğuna sahiptirler.** Yalnızca birlikte çalışarak bu ortak problemleri gerçekten alt edebiliriz. Dinî ayrılıklar bunalım ve tahribatı ortaya çıkartan modern hayata ait unsurlara karşı ortak eylem yapmaktan bizi alıkoymamalıdır.

III- HRİSTİYAN-İSLÂM DİYALOĞUNU GEREKTİREN ÖZEL SEBEPLER

9- Hristiyanlık ve İslâm, insanlığın % 50'sini oluşturan bir inanan topluluğuna sahiptir. Bu iki din yeryüzündeki en yaygın dindir. Ayrıca, her iki dinin bütünlüğü içinde hayatta ilgili, "yeryüzü şehri"nin oluşturulması doğrultusunda rehberlik edebilecek unsurlara ve değerlere sahip olarak güçlü ve geniş bir mesaj vardır.

Tarihte iki dinin mensupları arasında yanlış anlamalar ve gerginlikler, hatta savaşlar bile vuku bulmuştur. Çeşitli zamanlar ve mekânlarda her bir taraf diğerine anlayışsızlık göstermiştir. Biri diğerine asla güvenmemiştir.

10- Bugün Hristiyan ve Müslüman liderler kendi mensuplarına gerçek dinin, komşusunu sevmeyi öğretmek olması gerektiğini göstermek yükümlülüğündedirler. İki din Hz. İsa'nın bizzat takipçilerine öğrettiği şu altın kuralı öğretir: "Başkalarına daima sana davranılmasını istediğin gibi davran; şeriatın ve peygamberlerin mânâsı budur" (Matta 7/12). Nevevi'nin kırk hadisinde şöyle bir emir vardır: "Kendisi için istediğini kardeşi için de istemeyen hakiki mümin olamaz".

11- Hem İslâm, hem de Hristiyanlık Tanrı'nın iradesine uymaya, ibadete, oruca ve zekâta önem verir. Her iki din mensubu olarak bizler Tanrı'nın Son Gün hükmünü bekliyoruz. Bizi bağlayan bu temel ortak elemanlar 1985'de Fas'ın Kazablanka şehrindeki bir konuşmasında Papa John Paul II tarafından da belirtilmiştir.

Hristiyanlar ve Müslümanlar, inananlar ve insan olarak pek çok ortak şeye sahibiz. Bizim için, Hz. İbrahim Tanrı'ya bir iman modeli sunar, onun iradesine teslimi, onun müşfikliğine inandırlığı bizim için bir örnektir. **Aynı Tanrı'ya, bir Tanrı'ya, varolan bir Tanrı'ya, dünyayı yaratan ve yaratıklarına mükemmellik veren Tanrı'ya inanırız.**

IV-DİNLER ARASI DİYALOĞUN PROBLEMLERİ ve ÇIKMAZLARI

Dinler arası ilişkilerde ortaya çıkan problemlerden biri tarihe dayalı anlaşmazlık ve yan-

lış anlamların izlerinin etkisidir. Pek çok kimse için geçmişin ötesine geçmek, bir grubun değerine karşı yaptığı hataları affetmek zordur. Sonuçta, böyle insanlar kendilerini şu anda yaşayan iyi niyetli kişilerle ilişkili değil, daha ziyade karşılıklı **suçlamaların** ve yanlış işlerin uzun bir geçmişine sahip olan **geleneklerin** temsilcileri olarak görmektedirler.

12- İkinci bir problem grup baskısıdır. Bu baskı kişinin, grubunu memnun etmeyi arzularına, haklarını savunurken kendini inançlı ve gayretli biri olarak göstermesine yol açabilir. Böylece, dünyanın çeşitli yerlerinde, yıllardan beri kapı komşusu olarak yaşayan insanların aynı okullara gittiklerini ve aynı pazarlardan alışveriş yaptıklarını, savaş zamanlarındaysa birbirlerinin düşmanı olabileceğini görüyoruz.

13- Diyaloga üçüncü engel, kişinin diğerinin haklarını ihlâl etmesine ve hatta zorba yollara başvurmaya yol açan aşırılar veya katı inançlılardır. Bazı durumlarda, bu aşırılıklar toplumda iyi niyetle birinin dinî görüşlerini egemen kılma arzusunu ya da daha orijinal şekil olarak düşünülen antatik bir **dine dönme arzusu** anlıyor. Fakat iyi niyete dayalı bir insan, diğer inananların haklarına saygı göstermekten insanı alıkoymamalıdır.

14- Diyaloga yapılan diğer engellere ışıret edilebilir. Diğerleri hakkında **bilgisizlik** yaygın bir problemdir. Diğerlerini anlamayanlar başkalarına karşı bir **güvensizlik** geliştirirler. Diğerlerini **damgalamak** bununla ilişkilidir ve bu damgalananlar hep olumsuz karakteri paylaşırlar. Bundan dolayı diğer dinlerin idealleri ve realiteleri hakkında dinî kurumların güçlü eğitim programlarına sahip olması bir ön koşuldur.

15- Abartılmış bir kendini savunma mekanizması olumlu bir dinler arası ilişkiye engeldir. Gruplar kendilerinin silâhla güçlenmesi ve kontrolü elden bırakmamaları gerektiğini hissedebilirler. Aksi takdirde komşularının saldırılarına uğrayacaklardır. Bununla birlikte, militaristik tavır diğerlerinin güvensizlik hislerini arttıracak ve böylece gerginlik ve silâhlanma kızışacaktır.

16- Diyaloga engel konusunda işaret edilmesi gerekli olan son unsur, kişinin dinî konumuna politik, ırksal veya sosyal meseleleri karıştırma olayıdır. Hırs, egemenlik veya nef-

ret gibi düzeysiz sebeplerle dini yozlaştırmak gereklidir ve dinin sağlığını da korumak zordur.

V- NE YAPILABİLİR?

17- Diğerleri hakkında yalnızca okumak veya araştırma yapmak yeterli değildir. Diğer dinlerin müminleriyle biraraya gelmeliyiz. Onları dinlemeliyiz. Bundan dolayı Türkiye'deki ilâhiyat fakülteleri ve Roma'daki Katolik ilâhiyat Fakültesi arasında akademik alışverişler ve seminerler organize edilmesi için dua edeceğim. Ankara Üniversitesi ve Roma'daki Gregoryan Üniversitesi tarafından koordine edilen bu ortaklaşa öğretim üyesi ve öğrenci değişimleri ve seminer organizasyonları hem Hristiyanlara hem de Müslümanlara şahsî seviyede doğrudan ilişki ve değişim fırsatı verecektir.

18- İkinci olarak, dinî çoğulculuk gerçeğini kabul etmeliyiz. Dünyamızda, insanlar sürekli hareket hâlinde dirler. Almanya'da ve Hollanda'da pek çok Müslüman Türk yaşamaktadır. Arabistan'da ve Birleşik Arap Emirlikleri'nde çok sayıda Hristiyan Filipinli yaşamaktadır. Doğası gereği bugün **dünyanın çoğulcu olmayan bir parçası yoktur. İrkçilikten, insan haklarını çiğnemekten kaçınmak gerektiği gibi, bu yeni realiteleri içerecek şekilde tutumlarımızı, alışkanlıklarımızı, kanunlarımızı nasıl düzenleyebiliriz?**

19- Bu durum, beni üçüncü bir noktaya götürüyor. Hem bireyler hem de gruplar için özellikle dinî özgürlük başta olmak üzere diğer insanların haklarını kabul etmeli ve saymalıyız. Bununla ilgili olarak, kamuoyu da, yalnızca insan haklarının savunmasını değil, aynı zamanda bu hakların gözetilmesini garantiye almak için dinler arası ilişkileri de içeren bir işbirliği faaliyetine girmelidir.

20- Aynı zamanda, manevî hayatımızın içsel unsurlarında, dinî sınırları iyi ilişkilerle aşmayı geliştirebilmek için mümkün her şey vardır. Diğerleri için dua edebiliriz. Onları sevebiliriz. Anne-babalar ve öğretmenler, erken yaşlarından itibaren çocuklarına **Tanrının Müslümanların, Hristiyanların ve diğer dinlerin, Budist, Hinduist vs. takipçilerinin de tanrısı oldu-**

Devamı S.21'de

PARAPSIKOLOJİ ve PSİKOTRONİK

Donadrian Rice

"PSIKOTRONİK" terimi ilk olarak Çekoslovakyalı bilim adamı Zdenek Rejdağ tarafından kullanılmaya başlanmıştır. Daha sonraları da diğer Doğu Avrupalı araştırmacılarca benimsenmiş ve sürekli kullanılır bir hâle gelmiştir. Batı'nın "parapsikoloji" terimine karşılık olarak ortaya atılmıştır.

Psikotroniğin genel amacı, parapsikolojinin amacıyla aynı çizgide olmasına rağmen, ikisinin birbirinden çok farklı temelleri vardır. Parapsikoloji temel bilgilerini insan tecrübesinden alır. Yani bütün parapsikolojik araştırmaların temeli insanların yaşamakta olduğu tecrübelerle dayalıdır. Psişik fenomenlere laboratuvar şartlarını kullanarak yaklaşır. Hedef, saklı hâde bulunan, bizim mantığımızı ve evrensel düzenimize uymayan şeyleri açığa çıkarmak, belirlemektir. Bu ise spiritüalizmde, mistisizmde, dinlerde ve buna benzer insanî kişiliği aşan fenomenlerde çok önemli bir konudur. Normal olarak algılanama-

yan fenomenlerin gerçekliğini saptamak amacıyla kontrollü deneyler ve katı istatistik analizler yapmaktadır. Yani parapsikolojide, her tecrübenin, kendisinden belirli fenomenlerin çıkabileceği bir ufuk olduğuna dair, kelimelerle ifade edilmeyen bir bilgi vardır. Bu yüzden parapsikolojiye göre hayatın kendisi ve tezahürler, asıl gerçekten, mahiyetten daha önemlidir.

Psikotronik teriminin tabiatında zaten bir Marksçı lezzet vardır. Parapsikolojik olayları (örneğin DDA, telepati, vb.) tasvir etmek için kullanılanlar terimlerin çoğu, diyalektik materyalizm çerçevesi içine oturtulması yeniden tasvir edilmiştir. Her ne kadar, ele almak istediğimiz realitenin özelliğini daha net ve anlaşılır hâle getirmek için kelimelere ihtiyacımız olsa da, psikotronik, realiteyi kararlı bir şekilde biyolojik enerji sistemlerine kadar daraltır. Dikkatini sadece asıl gerçeğe, mahiyete yoğunlaştırır ki, buradaki asıl gerçek maddesel yapıdır. Dahası, psikotronikte "dışta" olanı "içte" olana üstün tutma; çıkış yeri hakkında hiçbir şey söylemeksizin şuardan bahsetme eğilimi vardır. Psikotronik, aşkın

olayların temelini araştırma-daki gayretleri nedeniyle övülmeye değer bir niteliktedir. Ama dileriz ki, terminolojisininde tecrübenin farkında olma kavramı da yer alsın.

Hem psikotronik hem de parapsikoloji, olayların aşkın yönünü günümüzün bilimsel anlayışının ışığında kavramaya çalışmakta. Ama ne var ki parapsikoloji (isminin gereği, yani psikoloji ve psişe) temel bir beşerî nitelik elde etmişken; psikotronik, şuurlu tecrübelerinin yerini "tronik" (tron: Yunanca "aygıt" anlamındaki son ek) almış durumdadır. Biz insanlar, dünyamızın nesnel özelliklerini bilim vasıtasıyla anlayabildiğimiz için, bu anlayışın tamamı kendi tecrübelerimizle başlar, kendi tecrübelerimizle biter. Belirli psişik fenomenler, sadece bizim kendi bireysel evrenlerimizde olan gerçek olgulardır, bu yüzden katı araştırmalar bunların tersini kanıtlayabilir. Ancak yine de, tek tek meydana gelen ve orijinal özellikteki insan tecrübeleri olmasaydı, araştırmaların sözü bile edilmeyecekti.

*(The Insider, Vol: 2, No:1,
Ocak 1993'den Çeviren:
Ayhan TOLAYBENK)*

BİLİM ve EZOTERİK BİLİM

Dr. Chris Thomson

Çev: Ayhan TOLAYBENK

Bilinen şeyler sınırlıdır, ama bilinmeyenlerde sınır yoktur. Bizler entelektüel olarak, sonsuz ve anlaşılmaz bir okyanusun ortasındaki bir adada gibiyiz. Her neslin görevi bu adayı biraz daha büyütmeğdir.

T.H.Huxley

Günümüz bilimi kendimiz ve evren hakkında bize her bilgiyi verebilir mi? Bunun çok kısa cevabı "hayır" olacaktır. Vermez ve veremez. Çünkü onu gerçekleştirebilecek yapıda değildir.

Fakat bazı bilim adamları pek öyle düşünmüyor. Bazıları, "Tanrı'nın isteğine" çok yaklaştıklarını, ilk kez olarak bütün yaratılışa ait evrensel bir açıklamaya varabileceklerini söylüyor. Onlara göre bilim çok yakında, evrendeki bütün temel güçleri keşfedip açıklayabileceği bir noktaya ulaşacaktır.

Birçok kişi bu tür iddialardan oldukça rahatsız. Çünkü kendimiz ve evren hakkında öğrenecek daha çok şeyimiz var. Her "somut gerçek" yeni keşifler yapıldıkça yerini yeni "somut gerçeklere" bırakıyor. 20. yy'ın gerçeklerinin, geçmiş dönemlerde elde edilmiş gerçeklerden daha dokunulmaz olduğunu kabul etmek son derece yanlış. İnsanlarımız bugünkü bilimin, bizim daha derindeki sorularımıza asla cevap veremeyeceğini biliyorlar. Bu yüzden, bilimin hiçbir zaman sağlayamayacağı daha geniş bir görüş açısını araştırıyorlar.

Bilim adamlarının o tür iddialarının arkasında, bizim sahip olduğumuz en iyi bilgi edinme biçiminin günümüz bilimi olduğu, nesnelere gerçek yapısını en iyi onun açıklayabileceği gibi yaygın bir inanç yat-

maktadır. Bunun gerçekten böyle olabileceği bir dönem vardı. Örneğin, daha iki yüzyıl önce fiziğe "doğal felsefe" deniyordu ve günümüzden çok daha geniş bir insan kitlesine ulaşabiliyordu. Herhangi bir insan, realitenin doğası üzerine kolaylıkla tartışma yapabiliyordu. Din dahil, birçok farklı tecrübe çeşidi birbirinden etkilendi ve bütün bilimsel araştırmalarda güçlü moral fikirler olması gerektiği vurgulandı. Eski Yunan'ın fiziğinde bu çok daha belirgindi hatta. O zamanlar Doğanın ve Evrenin (makrokozmos) dış dünyasının, insan psişesinin (mikrokozmos) iç dünyasıyla yakından bağlantılı olduğunu ve birbirleriyle etkileşim hâlinde bulunduğunu kanıtlama çabaları olmuştur. Hepimizin bildiği gibi, psişenin herhangi bir özelliğini fizik alanına getirmek artık "bilimdışı" sayılmaktadır.

Eski fizik ayrıca açık fikirlere sahipti. Neyin gerçek olup neyin olmayacağını önceden belirlemek üzere kurallar henüz ortaya konmamıştı (Bacon, Descartes ve diğerleri tarafından). Her türlü deneyin gerçek olarak ele alındığı bir dönem oldu ve bu yüzden gerçeklerin araştırılmasında epey yol katedildi. 21. yy'a yaklaştığımız şu zamanda ise, fizik iyice uzmanlaştı ve soyutlaşmış çalışmalara girişti. Artık uzman olmayan hiç kimse giremiyor. Kullandığı kitaplar tamamen matematiksel ifadelerle dolu ve soyutluk en uç düzeyde. Karakteristik olarak şöyle söylenebilir: "Tanrı isteği" şimdi tam bir denklem hâlinde, insanlıktan ve ruhsallıktan uzak.

Bugünkü fizik dünyadaki her şeyi içine alan bakış açısını terk etmiş durumda. İnsanların yaşamış olduğu geniş ve önemli tecrübeler göz ardı ediliyor. Örneğin, şuuraltının yapısına, ezoterizme, normalüstü olaylara, hatta ciddî astrolojiye hitap etmiyor. Modern bilimin kurucularından biri sa-

yılan Newton astrolojiye büyük ilgi göstermiş olmasına rağmen, günümüzde astrolojiyi fiziğe bağlamaya kalkışan bir bilim adamı muhtemelen işini tehlikeye atmış olacaktır.

Belirli bir alanda uzmanlaşma artarken, gerçek dünyayla (ki açıklık getirmeye çalışması beklenen de odur) olan bağlantısı gittikçe azalmaktadır. Bu durum şuna benzetilebilir: Bir tepenin yamacında bir dizi çukur var. Ve her bir çukurda da bir tazı. Tazılar çukurların derinliklerine doğru hızla yol alıyor. Burada çukurlar bilimdeki uzmanlaşmayı, tazılar da bilim adamlarını temsil ediyor. Çukurlar gittikçe daralıyor, bu yüzden de tazıların kafaları sıkışmış durumda! Her biri sadece kendi çukuruyla ilgileniyor ve bu nedenle gerçeğe sadece kendisinin ulaşmakta olduğunu sanıyor. Ama onları dışardan izleyen seyirciler, delice sallanıp duran bir dizi kuyruk görüyor!

Günümüz fiziğinin gözleriyle dünyaya bakmakla, gerçeğin çok küçük bir bölümünün çok ayrıntılı bir görüntüsünü elde edebiliyoruz. Fakat gerçeğin çok büyük bölümü hâlâ bilinmezliğin içinde.

Ancak tüm bunlar uzmanlaşmanın değerini göz ardı etme amacını gütmemektedir. Kendi parametreleri içinde fizik ve diğer bilim dalları çok iyi fonksiyon görmüşlerdir. Sonuç olarak bugün yaşamımız daha sıcak, daha parlak ve daha rahat. Ama sırf mükemmel bir vazife gördüğü için de, bilimi efendimiz hâline getirmek zorunda değiliz. Ve bugün olan da budur ne yazık ki. Bilimsel dünya görüşü, hâkim duruma geçti. Görülemeyen, dokunulamayan, ölçülemeyen ya da tartışılmayan şeyler göz ardı edildi. Hayatın tesadüfen meydana gelmiş olduğu bile kabul edildi. Düşünce ve şuur, beynin yan ürünü olarak görüldü. Ne "ruhsal" realiteye ne de şuurun daha yüksek düzeylerine yer verildi.

Bilimsel gerçeklik son derece hâkim olduğu için, insan yaşamına ait çok önemli niteliklerine ya değer verilmedi ya da öylece bir kenarda bekletildi. Bilime neden meydan okunamadı şimdiye kadar? Bunun

birkaç mantıklı sebebi var.

Kendi sınırlı parametreleri içinde gerçekleri ifade etmektedir. Çok "işe yaramıştır". İnsanoğlunu Ay'a götürmüştür, dünyaya radyoyu, televizyonu, telefonu, bilgisayarı ve daha birçok şeyi kazandırmıştır.

Uzman olmayanların, kendi alanlarında uzmanlaşan kişilerle tartışmaya girmesi çok zorlaşmıştır.

Bilim adamlarının çok azı bilimin sınırları olduğunu kabul etmektedir. Bazıları bilimin değişime açık olduğu fikrini

aşılacaktır. Ve bu fikir yeni fizik tarafından da desteklenmiştir. Bu düşünce ile mistisizm arasında paralellikler kurulmuştur. Bununla ise, bilimin her zaman açık olduğu, bu yüzden dinsel ve mistik düşünceleri kapsayabileceği ima edilmek istenmiştir.

Bilim elindeki bilgilerle realite dünyasıyla, yani hayatın daha derin anlamıyla ilgili çok daha fazla şeyler söyleyebileceğini iddia ederken, anlam ve gerçeklerin geleneksel muhafızları olan kiliseler inişe geçmiştir. Bilim birçok insana moral önderliği yapmıştır. Ancak kiliselerinden beklediği önderliği bulamayan diğer insanlar aşırı inançlara ya da bazı ezoterik alanlara kaymışlardır.

Bu insanlar bilime yönelmemişler çünkü muhtemelen bilimi uyuşturuculardan, silâh üretimlerinden, çevre kirliliğinden vb. sorumlu tutmuşlardır. Ve yine muhtemelen, birçoğumuzun ciddi olarak ele aldığı astroloji, şifacılık, yüksek şuur, ezoterik bilgi gibi konuları reddetmesinden dolayı bilim, bu insanlar için hep ikinci plânda kalmıştır.

Aşırı inançlar insanlığın davasına hizmet etmeyecektir. Bu yüzden ezoterik alanda daha kapsamlı manzaralara sahip bilgiye ulaşabilir miyiz? Cevap kuşkusuz "evet" olacaktır.

Ezoterizmin birçok alanının çekici ve canlandırıcı bir özelliği olmasına rağmen, güven kazanamadığı sürece genel kültürle bütünleşme umudu pek fazla olmayacaktır.

Günümüzde zihinler çok karışık ve dolayısıyla tam bir şaşkınlık sürüyor. Bu, birkaç biçimde ortaya çıkıyor:

1- Bizlere her yolun doğru olduğu, her şeyin gerçek olduğu söylendi. Sonuçta, elimizde Güneş altında bulunan her şey hakkında dağlar gibi yığılı kitaplar, konferanslar var. Şu anda maddenin yapısı ve maddî dünyayla ilgili büyük bir bilgiye sahibiz. Buradaki sorun, kültürümüzde, madde lehine büyük bir dengesizliğin varoluşudur. Bu yüzden bazı insanlar bu dengesizliği, karşı uca doğru yönelerek dengeye getirmeye çalışıyor. Artık bilgi, maddî konulardan çok ruhsal konularla bağlantılı bir hâlde. Ama ruhsal yönden doğuştan bilgili olmak hiçbir anlam taşımaz, tıpkı maddî yönden doğuştan bilgisiz olmanın anlam taşımadığı gibi. Burada ihtiyaç duyduğumuz en önemli şey, bu iki farklı uçlar arasında yaratıcı bir dengedir.

2- Bazı anahtar kelimelerin anlamları konusunda yaygın bir karışıklık var. Meselâ, geçenlerde katıldığım bir toplantıda, şu kelimelerin ne anlama geldiğini sordum: "enerji", "ruh", "madde" ve "Tanrı". "Enerji" nin anlamı üzerinde genelde birleşilse de, diğerlerinin üzerinde bir türlü ortak bir noktaya varılamadı. Gündemin konusu ruh ile madde arasındaki ilişkiydi. Daha kavramların anlamları üzerinde anlaşamadığımız bir şeyi tartışmanın herhangi bir mantığı olmadığını belirttim. Çoğunluk ise, hepimizin farklı şeyler anlatmak istemesinin önemli olmadığını karar verdi. Ben ise şaşkınlık içinde susup kaldım!

3- Ezoterik bilginin hangi biçiminin o-tantik olduğu konusunda bir belirsizlik vardır. Örneğin bazıları bizim altı şakramız olduğunu söylerken, Çinliler'e göre beş, Hintliler'de ise yedidir. Bunu birisine açtığımda, hepsinin de gerçeği ifade ettiğini söyledi!

Kitaplarına İncil gözüyle bakan ezoterik bir gruba, kitaplarının biraz düzeltilmeye ve güncelleştirilmeye ihtiyaç duyduğunu söyleyince, müthiş bir tepki aldım. Yazarının bir "inisiye" olduğu, bu yüzden onun

yazdığı her şeyin mutlak gerçeği ifade ettiği belirtildi. Gerçek bilim adamlarının aksine, olayları gözlemlenmekle ilgilenmiyorlardı. Ezoterik bilimin bir bilim dalı olduğunu değerlendiremiyorlardı. Çok şükür, ezoterik bulguların güvenilirliğini kontrol edecek bir "cihazımız" henüz yok. Ancak hem ezoterik hem de modern bilimi içine alan realiteye ait daha kapsamlı bir perspektife ulaşacak-sak, bu cihazı ergeç yapmak zorunda kalacağız. Başka bir ifadeyle, kendi içsel duyularımızı, daha sonra da yüksek şuur düzeylerini zor ve kapsamlı bir geliştirme işlemine girmek zorunda olacağız.

4- Son olarak; doğa, içsel duyuları araştırma ve yüksek şuur konularında büyük yanlış anlamalar var. Daha yüce âlemlerle ilişki kurmak için bütün teknik imkânlar kullanılıyor. Ancak yine de pek işe yaramıyorlar. Bu durum bazı insanların yaptıkları şeyde ısrar etmelerini engellemiyor. İçsel duyularını harekete geçirmesi için gereken karakter gücüne ve diğer şeylere sahip çok az insan var. Yüksek şuura giden merdivende ilk basamaklara ulaşmış çok daha az insan bulunmaktadır. Üzülecek bir yön de, daha yüksek dünyalarla bağlantıda oldukları izlenimi veren çok sayıda profesyonel insanın oluşudur. Bu durum gerçekten bağlantı kuranları inkâr etmez, ancak büyük bir kargaşaya sebep oldukları da bir gerçektir.

Toparlamak gerekirse, gerçekten çok karışık bir manzara var önümüzde. Ezoterik bilimin birçok insanın gözünde güvenilir olmamasına şaşmamak gerek. Bu yüzden modern bilimin egemenliğine karşı koyacak bir güce de sahip değil. Daha anlaşılır bilgilere ulaşınca kadar da bu manzara böyle devam edecektir.

Günümüz bilimi bize çok şey kazandırdı. Ona çok şey borçluyuz gerçekten. Fakat yine de bize olan biten her şeyi sunduğunu asla iddia edemez. Bunu gerçekleştirebilecek yapıya sahip değil. Sahip olduğu yapı bizim beş duyumuza hitap etmektedir. Nitekim teleskop, mikroskop, radar, telefon, termometre ve mikrofönler gibi

Devamı S.26'da

RUH ve MADDE 19

ÖLÜMDEN DÖNÜŞ

4 saat ölü kalan Amerikalı Betty J. Eadie anlatıyor:

"İsa, erken öldüğümü söyleyip ruhumu tekrar bedenime gönderdi."

RAHİM ameliyatı geçirdiği sırada ölen Betty J. Eadie'nin ruhu, bedenini terk ettikten 4 saat sonra tekrar geri döndü. Betty J. Eadie, 20 yıl önce yaşadığı, ancak delirdi denmesinden çekindiği için kimselere söylemediği bu olayı kaleme aldığı kitabında ayrıntılarıyla anlattı. "Embraced by the Light" adlı kitabı, birkaç ay içinde en çok satan kitap oldu.

Bedenini terk edip göğe yükselen ve İsa'nın kendisine "Erken öldün, bedenine geri dönmelisin." dediğini yazan Betty J. Eadie şunları anlatıyor:

Ameliyat yatağındayım. Her nefes verişimde gücümün yavaş yavaş kaybolduğunu anlıyorum. Âdeta kan, damarlarımdan çekiliyor. Birden bütün enerjim kesildi. Sanki büyük bir mıknatıs içime girip ruhumu yukarı çekti. Aşağıya baktığımda cansız bedenimi yatakta gördüm. İnanılmaz bir mutluluk hissettim. Artık hürdüm.

Bütün acılarım sona ermişti. Mutluydum. Gerçek benliğimi bulmuştum. Birden yanımda 3 varlık belirdi. Rahipler gibi giymişlerdi ve sıcak bir ışık saçıyorlardı. Gülümseyerek bana, "Biz senin hep yanındydık, yeryüzünde senin koruyucu meleklerindik." dediler. Konuşarak değil, düşüncelerimizi okuyarak anlaşıyorduk. Onlarla git-

meye hazırlanırken birden aklıma eşim ve çocuklarım geldi. Onları görmek istedim. O anda nasıl gideceğimi düşündüm. Oysa ben bir ruhtum ve evimde olmak istediğimi düşünmem yeterliydi. Öyle yaptım ve yıldırım hızıyla evimizin oturma odasında kendimi buldum. Kocam Joe koltuğunda oturuyor ve gazete okuyordu. Çocuklarım pijamalarını giymişler, merdivenlerde oynayıyorlardı. Onlarla konuşma ihtiyacı duyma-

Ölümden dönen Betty, evlât edindiği Betty ile görülüyor.

diğımı hissettim ve yollarımızın ayrılma zamanının geldiğini gördüm. Birden bir güç beni bir tünele çekti. Asırlar gibi uzun gelen bir süreden sonra tünelin ucunda bir ışık gördüm. Yaklaştıkça daha da parladığını fark ettim. Güneşten bin kat parlak olan bu ışığın bir varlığı çevrelediğini gördüm. İçimi bir sevgi seli sardı.

Bu varlık İsa idi. Beni kollarına aldı ve "Sen erken öldün, tekrar geri gönmelisin." dedi. Hayır, buradan ayrılmak ve geri dönmek istemiyordum. İsa yanına iki kadın çağırırdı. Bana sarıldılar. Beni binbir çeşit çiçek, berrak ırmaklar ve yemyeşil otlarla dolu bir bahçeye götürdüler. Âdeta hepsinin ruhu vardı. Bir gülün önünde durdum, eğildim. Gül, Tanrı'nın adını anıyordu. O an içimden, "Keşke bu gül olsaydım." dedim ve birden ruhumun güle girdiğini gördüm. O anda bir güldüm ve Tanrı'nın sevgisini içimde hissediyordum. Bu sırada hayatta iken tanıdıklarımın bazılarının ruhları geldi. Birbirimize sarıldık. Ölüm hakkında konuştuk.

Biri, acı çekerek ölen insanların ruhlarının daha çabuk göğe yükseldiğini söyledi. Hep birlikte dolaşmaya başladık.

Birden bana gülümseyen küçük bir kız çocuğu gördüm. Onu çok sevdiğimi ve onun da beni sevdiğini hissettim. Beni tekrar İsa'ya götürdüler. İsa dedi ki: "Şimdi geri dönmelisin. Ama seni zorlamıyorum. Şimdi sana yeryüzündeki görevini söyleyeceğim ve sen ondan sonra gidip gitmeme konusunda karar vereceksin." Bana görevimi gösterdi ve ben dönmem gerektiğini anladım.

Kendimi birden hastanedeki yatağım da buldum. Eşim Joe baş ucumdaydı ve elimi tutuyordu. Birden odada küçük bir kız çocuğu gördüm. Onu hemen tanıdım. Biraz önce ruhlr âleminde gördüğüm kızdı bu. Bir süre ona baktım. Fakat o birden kayboldu. Hastaneden çıktıktan sonra hayata uyum sağlamada çok zorlandım. Hep orayı özledim.

Yıllar sonra bir gün kızkardeşim bir evlâtlık edinmek isteyip istemediğini sordu. Kabul ettim. Gelen bebek gördüğüm o küçük kızdı. Birbirimize ait olduğumuzu o an anladım. ■

(Bild der Frau'dan çeviren:
Bayram GÜMÜŞ)

GÜNÜMÜZDE DİNLER ARASI DİYALOG Bastarafi S.12'de

ğunu öğretebilirler.

21- Son olarak, Hristiyanlar ve Müslümanlar bazı modern toplumlarda olumsuz eğilimlere cevap verme imkânını birlikte araştırabilirler. "İsteğe bağlı boşanma"ya izin veren kanunlar tarafından aileye yapılan saldırılar, eşcinselliğin meşru hâle gelmesi, evlilik dışı ilişkiler buna örnektir. Çocuk düşürmeye izin verilmesi, tıbbın intihara yardımcı olması, (kitaplarla, dergilerle, filmlerle ve hatta televizyonla eve giren) kadını dejenere eden, seksi ticarî amaca yönelten ve insan yaşamının değerini hiçe sayan pornografi, maddiyata aşırı bir hâkimiyet ve refah toplumlarının "kullan at" tüketici kültürü yapısı hayata aykırı bir zihniyeti temsil eder.

Dinî ve insanî değerlere karşı bu tehditler-

le ilgili olarak Müslümanlar ve Hristiyanlar ortak bir tavıra sahiptirler ve "post modern" denilen ve kendi kendini tahrir eden eğilimlere karşı koymak, pozitif ve kabul edilebilir değerler ve gelenekleri inşa etmek üzere birlikte çalışabilirler.

SONUÇ

22- Tanrıya inanan dostlar, tarihin dönüm noktasını belirleyecek bu meydan okuma, Tanrı'nın yarattığı bizlere verilmiş bir ayrıcalıktır. Bizden beklenen Tanrı'nın bize sunmuş olduğu dinler arası ilişkiler fırsatını heba etmememiz gerektir. Çağrısına açık gönüllülikle katılmamızda bize yardımcı olsun. ■

GELİŞİM HEP BİRLİKTE OLACAK

Dünyanın şu an içinde bulunduğu kördüğüm hiç kimsenin suçu değildir. Ruhsal varlıkların bu gezegen üzerinde bir ışık denizine girmeden önce geçirmesi gereken bir devre içindeyiz hepimiz. Ama herkes, her ulus, her grup yaşadığımız dejeneratif olayların, ahlâki çöküşlerin, ekonomik ve sosyal dengesizliklerin, fiziksel ve zihinsel kirliliğin sebebini kendisinin dışında arıyor. Sanki bu ortak ev içinde daha önce hiç oturmamış gibi.

Tekrardoğuş çarkının doğal gereği olan bazı tortuların fizik plâna yoğun akışını, boşalışını gözlüyoruz. Dünyamızın gelişimine kendince katkıda bulunmaya çalışan ruhsal sistemlerin ister istemez meydana getirdiği bir birikimle karşı karşıyayız. Kendi ellerimizle neyi yarattıysak, o yaratılanları hep birlikte tecrübe etmekteyiz. Hiç kimse bir başkasını suçlamasın. Çünkü bütün bunlar ne bir suçtur, ne de cezadır.

HERKES HER ŞEYDEN SORUMLU

Gezegen üzerinde enkarne olmayı isteyen varlıkların tecrübe etmek istediği şeylerin sonuçları bunlar. Sonucu önceden sezemeyen bizlerin, bir konu hakkında bilgi edinmek için mutlaka fiziksel oluşumu yaşamak gibi bir ihtiyacımız var. Bir olayın sonucunu yaşamadan gelecekteki plânlarımıza yön vermemiz çok zor. Bu nedenle sezgilerimize göre davranmak bizler için pek olağan şey değil. Yapıyoruz ve sonucunu görüyoruz. Yaptık ve sonuçlarını bütün ağırlıklarla görmekteyiz. Hem de hep beraber. Kimse, "Benim bu işte hiç kabahatim yok." demesin. Zaten kabahat de değil bütün bunlar. Bir denemenin yansımaları sadece. Hem de özgürce seçimlerimizin sonucunda meydana gelen yansımalar. Bu yüzden oraya buraya sataşmaya hakkımız yok.

İsteyen istediği kadar sınırlar çizsin çevresine, kendi ülkelerine, kendi tarlasına toprağına. Bunlar hep bir sembol ve yanılığ dünyasının gerçekleri. Enkarne olmuş plânların ayrı ayrı yansımaları ama gerçekte aynı kaynaktan, aynı şuurlu enerjiden akıp dur-

maktayız bu topraklara.

Farklı uzaysal yuvalarımızdan dünya denen bu gemiye gönüllü ve vazifeten binmiş yolcularız bizler. Gerek bireysel gerek toplumsal olarak, hepimiz bu geminin hedefine ulaşma sürecinde özgür seçimlerimizi gerçekleştirilmeye çalışıyoruz. Ama yine genel ve evrensel bir plân çerçevesinde. Herkes bu geminin yolcusu fakat aynı zamanda miçosu, tayfası, açısı, makinisti ve kaptanı. Hatta tahtası ve çivisi. Kimileri bunun farkında, kimileri değil. Farkında olan da olmayan da görevini lâyıkıyla yapmaya çalışıyor.

Kozmik eğitim sistemleri içinde hatırı sayılır merkezlerden bir tanesi, en parlak yıldızdan, dünya üzerindeki varlıklara yol göstermeye çalışıyor. Gösterilen yol, yine o varlıkların hedefleri doğrultusunda. Her şey baştan plânladığı gibi, asla sapma olmadı şimdiye kadar. Gözler hep hedefteydi.

İşin yüceliği de, varlıkların seçme ve tercih etme özgürlüklerine bir hâle getirilmemesi. Dünya olarak gözükken canlı varlığın verdiği her imkân kullanıla kullanıla bugünlere ulaşıldı. En basit organizmalardan yola çıkıldı. İnsan adında karmaşık ama kozmik bir organizasyona kadar gelindi. Bu ilerleyiş sırasında mümkün olan her şey denendi. Büyük bir laboratuvar içinde hem lâborant hem de kobay olarak vazife alan biz bedenliler bu görevlerimizi kâh birbirimizi delicesine severek, kâh kafa göz patlatarak yaptık.

Dünyanın imkânları kendi başına mı oluştu? Elbette hayır. Evrende var olan her ruhsal birim geliştikçe, içlerindeki tanrısalığı, yaratıcılığı bir başka birime aktarmak gibi gizli ya da açık bir güdüye sahip. Verdikçe bizler neden mutlu oluyoruz? Neden hafifliyoruz? İçinde bulunduğumuz bütünlüğü tanıyabilmek, daha kapsamlı vazifelere yönelebilmek, evrene daha fazla hizmet edebilmek için.

ŞUURLULUK VAZİFİYİ BİLEBİLMEKTİR

Verdiğimiz zaman, ister istemez bir başka varlığı borçlu ve sorumlu hâle getirmiyor muyuz? O da bu tanrısal zinciri bir başkasına uzatmak durumunda kalıyor. Varlık varlığın yaratıcısı, geliştiricisidir. Herkes

Bir uçak nasıl tüm yolcularıyla birlikte havalanıp uçarsa, tekâmül de topluca sıçrama şeklinde olur.

ana kaynağına benzemeye çalışıyor tüm gücüyle. Yaratılan her şey kendisini yaratanın bütün özelliklerine sahip. Her şey kendi benzerini yaratıyor.

Ve her "yaratan" şuurlu bir şey yaratmaya çalışıyor. Çünkü makbul olan, bir şeyi bilerek yapmaktır. Bu iyi ya da kötü görünümde olabilir. Hiç önemli değildir. Şuurluluk kendisini yaratanı, onun hedefini bilebilmektir. Yaratılışın neresinde, hangi aşamasında olduğunu bilmek her varlığın özlemi. Şuurluluk ayrıca gönderilen zeki tesire en kolay şekilde uyum sağlayabilmek, geçirgen bir tesir dönüştürücüsü olabilmektir.

Bugün dünyada, "Ben ne yapıyorum?" sorusunu cesaretle sorabilen insan sayısı hızla artmaktadır. Bu sorular bir liyakatin göstergeleridir. Bu, başta belirlenmiş hedefe ulaşmakta olunduğunun ön işaretleridir. Varlığın "ne yaptığını" bilmesi, "hangi vazifeyle yüklü olduğunu" fark etmesi, bu dünyada ulaşılacak en büyük realitedir. Çünkü bunlar aynı zamanda evrenin hangi noktasında, evrene nasıl bir katkıda bulunulduğunun anlaşılmasıdır. Dünyasal gerçeklerden sıyrılıp kozmik gerçeklere uzanabilme liyakatidir. Kiracısı olduğumuz, fizik enerjisini kullandığımız bu fedakâr gezegenin, ruhsal enerjiden hedeflediği şeyleri almış olduğunu gösterir.

Bugün elimizde ruhsal tesirlere daha kolay açılabilme, daha kolay uyum sağlayabilme yeteneği olan bir madde var artık. Sevgi dolu, hoşgörü dolu, eşitlik ve birlik zihniyetine sahip bir bedenli neslin gelmekte olduğunu görüyoruz. Böylesine yüksek düzeyli varlıkları kendisine çekebilecek güzellikte bir

dünya yaratma yolunda hızla ilerliyoruz.

Kim ne derse desin, gençlikte ahlâk kalmadı, saygı kalmadı diye. Bu ifadeler kendilerine şeklen saygı gösterilmesini, kendilerinin el üstünde tutulmasını isteyenlere aittir. Dünya her an farklı bir zaman ve mekân yaşıyor. Ahlâksızlık diye nitelediğimiz ortamları bizler yaratmadık mı? Bizler böyle tecrübeleri kendimiz bilerek oluşturmadık mı? Bunlar binlerce yıldır ortaklaşa taşıdığımız yüklerin yansımaları. Bu dünyaya defalarca gelip giderken, her gelişte de iyi şeylerin yanında tortular da bırakmadık mı? Bunları bizden başka dengeleyecek, onları nötr hâle getirecek varlık yok. Kendi yarattıklarımızı kendimiz taşıyoruz, başkaları değil. Üstelik bu "ahlâksız" ortamlardan alacağı çok değerli bilgileri olan varlıklar hiç mi yok şu evrende?

Böylesine zor bir gezegende zor bir yaşam biçimi seçen varlığı eleştirecek hiçbir sistem yokken, bizler şu kıt aklımızla neyi eleştirme hakkını görüyoruz kendimizde? Dünya okulu, ilkokuldan üniversite bitene kadar hep aynı klâsik eğitim programını uygulayan bir okul değil çok şükür. Her zaman yenilenen, varlıkların ihtiyaçları yönünde yeni imkânlar, yeni deneme alanları yaratan bir okul burası. Üstelik her ders, evrendeki daha sıkı derslere hazırlamakta bizi.

HER TECRÜBE KUTSALDIR

Kendisine, evrenin merkezi ve tek canlısı olduğu inandırılmış bir dünya insanlığı bu ayrılık denemelerini bitirmek üzere. Kelimenin tam anlamıyla yepyeni ve ışık dolu bir diploma bilgisi alabilecek bir insanlık zemini hazırlanıyor. Bu zemine ulaşmak için nelerden geçmemiz gerekiyorsa, oralandan geçmekteyiz. Hangi hâl içinde olduğumuz önemli fakat hangi hâl öncesinde olduğumuzu da fark etmemiz gerekiyor. Bu yüzden beynimizin içine yerleştirdiğimiz dünyasal fotoğraf kalıplarının her zaman değişmeye mahkûm olduğunu bilmeliyiz. Bunu yapamazsak, yanılığar dolu bir yaşam içinde epey şok ve ıstırap yaşayabiliriz.

İnsanı siyah beyaz, doktor hademe, âmir memur diye algıladık yüzyıllar boyu. Ama yaşadığımız olaylar perdenin ardındaki iyiliği, sevgiyi, yardımlaşmayı gözler önüne serdi hep. Yanılığarın ardındaki gerçekleri gördükçe, asıl bilgiye adım adım yürüdüğ farkında olmadık. Her yanılığ sonrası, mutlak geçeriğin küçük bir yönünü keşfettik elimizde olmadan.

Deneme alanlarını yaratan biziz ama o tecrübelerle girişen varlıkları eleştiren de yine biziz. Üstelik her varlığın, kendi dışındaki varlıkların ıstıraplarını azaltmak, onların gelişmelerini hızlandırmak gibi bir amaç taşıyor olmasına rağmen. Dünya üzerinde elde edilen her bilgi, o tecrübeyi yaşayan varlıkla birlikte insanlığın malıdır.

RUHÇU DOKTRİN

*İnsan esasen bedenlenmiş RUH varlığıdır. Yani şu anda bizler; cevheri ruh olan varlıkların, dünya gezegeni (ve spatyomunda) epröv geçirmek üzere bedenlenerek tezahür etmiş şekilleriyiz. Yunusça ifadesiyle, ete kemiğe bürünmüş Yunus olarak, Mehmet olarak, George olarak, Hans olarak, ya da Konfüçyus olarak görünmüş varlıklarız. Bu duruma göre besbelli ki asıl hüviyetimiz şimdi görünen tezahürle (beden maskesiyle) örtülmüş vaziyettedir. Bu nedenle ruhçuluk; görünen her şeyi ruh varlığının tezahürü (yani görünür hâle gelmiş şekli) olarak bilen ve öğreten hayat felsefesidir, yaşam şeklidir. Dolayısıyla kendini **BEDEN SAHİBİ BİR RUH VARLIĞI** olarak bilen, bu şekilde hissedebilen herkes ruhçudur. Dünyadaki rollerimiz ve tezahür şekillerimizin gereği olarak çok değişik ekonomik ve toplumsal pozisyonlarda bulunabiliriz ama aslen cevheri ruh olan varlıklarız. Bu bakımdan da temelde ve özde eşitiz. Ayrıca zaten Yaradan nezdinde de tüm varlıklar eşit değil midir? İşte bu esastan hareketle Ruhçuluk (Spiritüalizm) hakkında bildiklerimizi yeniden gözden geçirerek, değişik ve yeni sentezlere ulaşmaya çalışacağız.*

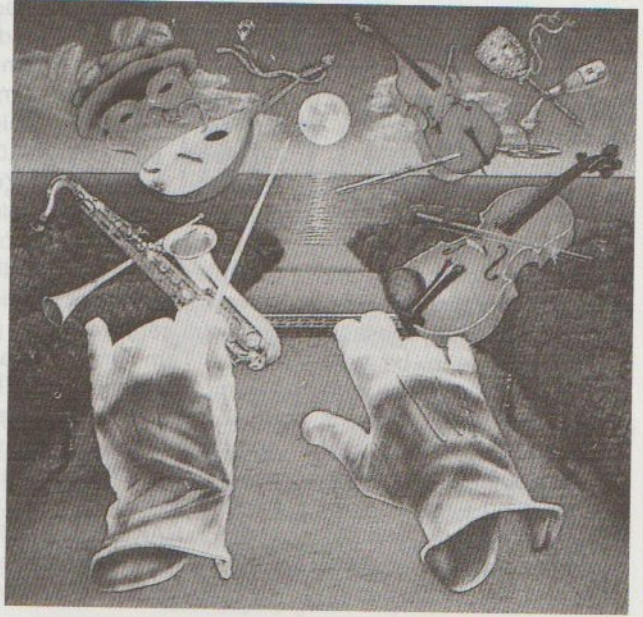
Selman GERÇEKSEVER

KONUMUZUN derinliklerine dalmadan, şu ilk satırlarda belirtmemiz gereken başka önemli bir husus da ruhçuluğun, maddeciliğe göre durumudur. Girişte belirttiğimiz hususlara dayanarak, konuya yeni girmiş bir kardeşimiz belki haklı olarak, "... O hâlde, ruhçuluk maddeciliğin karşıtıdır." gibi bir sonuca varabilir. Aslında aşağıda gözden geçireceğimiz bilgilerin de ışığında, biraz

derin ve küresel olarak düşünülüğünde görülecektir ki; ruhçuluk, tüm öteki hayat felsefeleriyle birlikte maddeciliği de içine alan evrensel bir şemsiyedir. Çünkü ruh varlığı (yani zatımız, öz kendimiz) kozmik kaderi icabı, tezahür âleminde vazifesini yapabilmesi için maddeye, madde cevheriyle işbirliğine ihtiyacı vardır. Madde bugünkü formunu muhafaza edebilmek için ruhsal bir etkiye; ruh varlığı da (yani bizler) özündeki üç bilginin (kendini bil + tekâmül et + Rabbini bil) uygulamasını yapabilmek için maddeye

ihtiyacı vardır. Ama madde-nin de tekâmülü ruha bağlıdır. Bir madde türünün gelişmişliği, ruha hizmeti ve itaatıyla ölçülür. Bizim şimdiki anlayış kapasitemizle, yanlışlıkla ruh olarak niteleneceğimiz, çok süptil ve gelişmiş (hatta şimdiki bize göre) şuurlanmış maddesel vasatların da olduğu verilen bilgiler arasında bulunmaktadır. Dolayısıyla ruhsal etki nerede bitiyor da ondan sonra madde başlıyor, ya da madde ile ruhun bağlantı yeri neresidir, bunu söylemek çok zor. Örneğin, insan; ruh ve (fizik) bedenden

oluşan (üçüncü bir) varlıktır, diyoruz. Peki, bedenimizin (beynimizin) neresinden itibaren ruhsal etkiler başlıyor? Beyin, biyolojik yapımızla asıl öz kendimiz arasında bir transformatördür, santraldır, bağlantı organıdır diyoruz ama ruhla beynin bağlantı yeri neresidir? Bilemiyoruz. Aslında bilmemize de gerek yok. Çünkü bu çok nazik, tedricî ve âdeta birbirinin devamı gibi olan bir geçiştir, bağlantıdır. Bu nedenle ruh ve madde ikiliğinden, çok, birliğinden, işbirliğinden bu iki cevherin yardımlaşmasından ve dayanışmasından söz etmek daha küresel ve ufuk genişletici, daha üst realitelere yönlendirici bir yaklaşımdır. En azından ruhçuluğun, maddeye ve kendisine maddeyi ve onunla ilgili her şeyi amaç ve put edinmiş olan maddeciliğe (ki zamanımızda bir ideoloji hâline getirilmiştir) karşı yaklaşımı böyledir. Maddeciliğin bu yaklaşımı, hele ideoloji hâline gelmiş şekli bu hâliyle besbelli ki son derece dar, kısıtlı, insanın gerçek doğasına uygun olmayan, evrensellikten uzak tutucu bir görüş olmaktadır. Bu nedenle çok daha geniş kapsamlı olan ruhçuluk; birçok öğretî, felsefe ve ideolojiyle birlikte günümüz materyalizmini de içine alacak, onun kısır yanlarını da hoşgörülle karşılayabilecek genişliğe sahiptir. Çünkü ruhçuluğun, ileride daha geniş olarak göreceğimiz gibi birleştirici, bütünlü-

Ruh varlığı, maddenin içine bizzat girerek maddeyi, dolayısıyla evrensel bilgi yönünde kendisini yönetmesini öğrenir.

yici bir niteliği de vardır.

Bu niteliğinden dolayı ruhçuluk, hayatın mekanik kabulüne karşıdır. Hayatı sadece fiziksel, kimyasal ve mekanik görüşlerle açıklamakla yetinmez. Maddecilik de dahil, tüm bilgi kaynaklarından (peşin hükümsüz olarak) yararlanır. Bu kaynaklara kuşkusuz, kademe kademe bedensiz varlıklardan alınan bilgiler de dahildir. Ruhçuluğun konusu; maddenin derinliklerinden başlamak üzere gitgide genişleyen kavramlar sistemiyle, ruhun tezahürlerinden geçerek evrensel hakikatlere ulaşmaktır. Dünya ve dünyasal her türlü değere eşit mesafede kalarak bu etüdünden çıkardığı pratik

sonuçları günlük yaşama uygulamaktır. Zaten, yine ruhçuluğa göre yararlı bilgi, geliştirici bilgi, insanı yüksek anlayış düzeylerine ve şuur açıklığına ulaştıran bilgi, bu şekilde uygulaması yapılmış, hazmedilmiş bilgidir. Başka bir ifadeyle ruhçuluğun hayata, günlük yaşama uygulanabilir pratik bir yanı da vardır.

Ruhçuluğa yüzeysel yaklaşan bazı insanların tutucu materyalistler gibi düştüğü hatalardan başka biri de, onun yeni bir din ya da mezhep olup olmadığı hususu çevresinde yoğunlaşır. Yenisiyle eskisiyle dinlerin, yani dinler yoluyla insanı geliştirmenin dönemi çoktan bitmiştir. Daha doğrusu din-

ler yine kendi mensupları (ama özellikle basireti körelmiş tutucu ve şeriatçı mensupları tarafından) etkisiz ve işe yaramaz hâle getirilmişlerdir. Zaten dünya insanı da ruhsal evrim düzeyi bakımından genel olarak dinlerle verilmek istenen düzeyin üzerine çıkmış durumdadır. Din öğretisi kutsaldır, ama statiktir. Dünya insanını bir yerden alıp, bir yere getirmiştir. Ama, aslı ruh varlığı olan insan bu geldiği noktanın da ötesinde yeni ufuklar olduğunu görmüştür. Kendisini bu yeni ufuklara götürecek yeni bilgiye ihtiyacı vardır. Eski din realitesi artık onu doyurmamaktadır.

Esasen insan dinlerle amaçlanan yeni realitenin ya da yeni uyanışın (kıyam etmenin) eşliğine gelmiştir. Ama bu yeni realitede kendisini ilerletecek olan bilgi henüz kendisine verilmemiştir. Yeni realitesinde insanın yolunu aydınlatacak olan bu bilgi dinler üstü bir bilgidir. Mevcut eski dinlerin hiç birinin sınırlı çerçevesi içine girmez. Tam tersine insanı kıyam ettirecek bu **YENİ BİLGİ** tüm dinleri ve öteki öğretileri kapsayacak ve esaslarının anlaşılmasına yardımcı olacak, hepsini birleştirici **HAKEM BİLGİ**dir. Bu bilgi külliyatında, sonuzluğu ifade eden dünya-

dan kurtulmakla ilgili, vicdan hürriyetine kavuşturucu bilginin vardır. Vicdan hürriyeti ise dinler üstü bir realitedir.

Bu kısa açıklamalardan da anlaşılacağı gibi; ruhçuluğu bir din ve mezhep gibi göstermek insanlığın eski bir realitesine bağlılığından doğan dünya beşerine özgü bir tutuculuk örneğidir. Dolayısıyla ruhçuluk; makul vicdan ve şuurlu faaliyet için, insana tekâmül etmesi gereken etki, bilgi ve hakikatleri sağlayan bir tekâmül yoludur, dünya okulu için de sondan bir önceki tekâmül realitesidir.

(Devam Edecek)

BİLİM VE EZOTERİK BİLİM Bastarafı S.17'de

âletler bizim bedensel duyularımızın uzantısından başka bir şey değildir. Günümüz bilimi bu duyularla algılanan dünyanın keşfine yaramaktadır. Sonuçta bilim, içsel işlemlerden ziyade dışsal bilgiyle uğraşmaktadır.

Dünyanın sadece fiziksel görünümüne ait ayrıntılı bir görüş sunan bilim tek yanlı bir manzara göstermektedir bize. Bu dengesizlik yaşamımızın her anına yansımaktadır. Günümüz politikası, ekonomisi ve kültürü maddeciliğin hâkimiyeti altında gelişmektedir.

Bu durum bizim hâkim durumdaki de-

ğerlerimizin temelini oluşturuyor. Ayrıca çağımızın sorunlarının ve bunalımlarının birçoğunun da temel sebebi.

Yüzyıllar boyu gözlerimizi dışarıya, madde dünyasına çevirip durduk. Ama artık iç ve dış arasında acilen bir denge oluşturmak zorundayız. Ezoterik bilimi ve onun yöntemlerini araştırmak, buna başlamanın bir yolu olabilir. Elbette onu bir bilim dalı olarak ele alırsak ve gerçekleri gözlemek için içsel bilgiyi geliştirme çabası içinde olursak bunu başarabileceğiz.

(Network, Ağustos 1993)

META FM 105.6

DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ...

Bilgi Çağının Radyosu

Uzaylıların Kaçırma Yöntemleri

Robert J. DURRANT
Çev: Burak ERKER

GERÇEK yapıları ne olursa olsun, kaçırma olayları son yıllarda birçok insanı endişelendirmiştir. Kaçırma olaylarında yabancılarla, yani uzaylılarla bir süre için birlikte olma durumu söz konusudur.

Bütün işi yabancılar yürütür. Kaçırma olayından başlayarak iade edene kadar her şey uzaylıların kontrolünde cereyan eder. Bu işlem bir süreç içinde belirli sonuçları doğurur ve belirli metodları içerir. Okuyacağınız bölümlerdeki kaçırma olaylarını bir sanayi şirketinin işleyişine benzetmeye çalışarak anlatacağım.

Acaba bir kaçırma işlemi için kaç uzaylı gerekli? Bu işe yaklaşım, bir patronun üreteceği ya da pazarlayacağı malın ne kadar eleman gerektirdiğini tahmin etmesiyle başlar. Tahminen bir ayakkabı fabrikasındaki işçi sayısı ile, evsahibi bir gezegende kaçırma işinde çalışan uzaylı sayısı eşit olmalı. Yapılacak bir analiz gösterecektir ki, "alıkoyma" olayları tamamen fiziksel olarak yürütülmektedir ve bu nedenle sistematik bir biçimde çalışan büyük bir işgücünü gerektirir.

İŞ:

Uzaylılar bu konuyla ilgili düşüncelerini gayet açık bir biçimde ifade ediyorlar. Örneğin Betty Hill'in bir uzaylı ile yaptığı diyalog şöyledir: "Ben 'Barney'e ne yapıyorsunuz? Onu da buraya getirin.' dedim." Uzaylı ise "Hayır, bizim cihazlarımız sadece bir ki-

şiye yeter. Eğer ikinizi aynı odaya alırsak işlemler çok uzun sürer." dedi.

Bu uzaylının da söylediği gibi onların elinde herhangi bir sihir yok. Yapması gereken bir işi, sınırlı sayıda elemanı ve kısıtlı bir zamanı var. Kaçırma tarihini gözden geçiren kültür uzmanı Dr. Tom Bullard kaçırma işinin ana hatlarını ortaya koydu. Diğer bütün yazarlar gibi onun da verilerini bu deneyimi geçirmiş insanlar oluşturuyor. Deneklerin başına gelen olaylar, her zaman uzaylıların yapmak istedikleri şeyler oluyor. Diğer yazarlardan Profesör David Jacobs olayın gelişimini evre evre belirlemiştir. Bullard'dan bahsetmemin nedeni onun verilerinin çok iyi düzenlenmiş olmasından ve 1987 Haziranına kadar olayları gözden geçirmiş olmasındandır.

Bullard'a göre, kaçırma olaylarında 7 temel aşama vardır: 1- Kaçırma, 2- Muayene, 3- Müzakereler, 4- Gemide tur, 5- Diğer gezegenlere gezinti, 6- Vecd hâli, coşku, 7- Geri dönüş, 8- Son. Bullard'a göre "alıkoyma" oldukça komplike bir iş. Betty Hill'e bilgi veren uzaylı yakınmakta haklı idi. Çünkü bütün bu işlemleri çok kısa bir sürede yapmak zorundalar.

KAÇIRMA OLAYLARININ YAYGINLIĞI

Dr. John Miller'a göre, ABD'deki kaçırma vakalarının sayısı çok kaba bir tahminle 100-200 bin arasında. Bu sonuca bilinen vakaları toplayıp genel nüfusa oranlayarak ulaşılmış.

Kaçırma olaylarının sayısını belirlemek için başka anketler de yapılmış. Bu anketler

Millerinkinden farklı olarak, soru sorma yolu ile yapılmış. Omni dergisinin anketine göre ABD nüfusunun %6'sı (15 milyon kişi) kaçırılmış. Jacobs'un raporuna göre Temple Üniversitesi'ndeki öğrencilerin %55'i kaçırılmış. 6000 yetişkin üzerinde yapılan Roper anketindeki "belirleyici" sorulara cevap verenlerin oranı %2. Bu anket genel nüfustaki sayının 5 milyon olduğunu gösteriyor. Bunların 3,7 milyonu yetişkin.

Araştırma raporu çok anlaşılır olmakla beraber sadece kaçırılanların semptomlarını ortaya koyuyor. Şöyle bir tartışma ortaya çıkabilir: Bu araştırma kişisel araştırmalardan ne daha çok ne de daha az bilgi veriyor, ama sorunu daha karmaşık hâle getiriyor.

Ayrıca nüfusun %20'si, uyandığı vakit odalarında garip bir figürün kendilerini geçici felce uğrattığını rapor etmiş. Bir veri olarak aldığımızda bu, alıkoyulan insan sayısının 50 milyon olduğunu belirtir. Ben buna rağmen Budd Hopkins ve Profesör Jacobs'un bilgi anketini kullanacağım.

ALIKOYMALARIN KAPSAMI

Tipik bir denek ne kadar zamanda bir kaçırılıyor? Genelde bir kişi birden fazla kaçırılıyor. Ama bir yaşam süresi içinde ne kadar kaçırma olduğunu belirtecek bir bilgiye sahip değilim. Eldeki bilgilere göre 10 kez olabiliyor ama belki küçük bir rakam da olabilir. Yine de işimize yarar bir sayı.

FAAL YAŞAM SÜRESİ

Kaçırılan bir insanın, benim "faal yaşam süresi" adını verdiğim bir süreci vardır. Elimizdeki bilgiler kaçırılmaların çocukluktan başladığını gösteriyor. Hopkins'e göre bir erkek ya da dişi birey üç yaşları civarında kaçırılmaya başlıyor. Yazısının başka bir pasajında şöyle diyor: "UFO'lar tarafından gerçekleştirilen kaçırma deneyimleri genelde bir kereden fazla tekrar ediyor ve bu yaklaşık olarak 6-7 yaşlarında başlıyor." T.E. Bullard bize, "Kaçırılma gençlik çağla-

rında yaşanan bir tehlikedir. Eğer 30 yaşınızı hiç kaçırılmadan geçirdiyse bu bira biraz üzülmeniz lâzımdır" diyor.

Kaçırmalar yedi yaşında maksimuma ulaşıyor. Sonra yeniden 12-13,16-17 ve 20 yaşlarındayken de aynı rakamlarda seyrediyor. Bu da bize, uzaylıların süreyi yıllar boyunca takip ettiğini göstermektedir.

Kaçırmalar ne zaman son bulur? Bullard, "Kaçırmalar bebeklikten 77 yaşına kadar hayat boyu sürer. Ama 30 yaşından sonra kaçırılmalarda azalma olur" diyor. Ben bu konuda bilgi bulamamama rağmen kaçırılmaların 55 yaş civarına kadar devam ettiği izlenimine kapıldım. Hopkins ve Jacobs'a göre bunun (yaş sınırının) bir sebebi de cinsel üreme dönemi olmasındandır.

Ben, 50 yıllık bir değeri faal yaşam süresi göstergesi olarak görüyorum. Başka bir şekilde ifade etmek gerekirse, kaçırılmalar 5 ve 55 yaşları arasında devam ediyor. İstatistikî olarak saptanmış olan 30 yaş öncesi veya sonrası hadiseler bizim analizlerimizin dışında kalıyor.

İŞLEMİN MÜDDETİ

Hopkins'e göre tipik bir kaçırma olayı 2 saat sürüyor. Hopkins, "Kaçırma olaylarının %90'ı 2 saat ten az bir zamanda sona erer, ama bazı dramatik hadiseler de yok değil. Örneğin Travis Walton 5 gün süreyle kayboldu. Kaçırılanların bilmedikleri bir şey varsa o da aradan 2 saat geçtiğidir" diyor.

Jacobs ve diğer araştırmacılar kaybolma zamanıyla ilgili şunları söylüyor: "Kaybolma süresi hemen hemen herkeste aynı. Kaçırılanların birçoğu hatırlanamayan bir zamandan bahsediyor. Bu hatırlanamayan zamanı anlamaya zorlamak kişiye zarar verebilir. Bunun olduğunu bilmelerine rağmen bu konuya hiçbir açıklama getiremiyorlar" (Çevirenin Notu: Bu hafıza kaybının, ipnoz ile alâkası olabileceği yazının bir bölümünde belirtiliyor.)

Böyle bir an yaşayan Barney Hill ifa-

desinde, "Kanada'dan dönerken yolda duraksadığımız zamanı fazlasıyla hesaba katmam bile gene de bu yolculukta iki saatlik bir kayıp zaman var" diyor. Kaçırma vakaları ile ilgilenen ipnotizör Benjamin Simon, Betty ve Barney Hill'e bu kayıp zamanı araştırmaya yönelik sorular sorduğu zaman rahatsız olduklarını söylüyor.

Özetlemek gerekirse alıkoyma işlemi ortalama iki saat sürüyor. Tahminen uzaylılar bu işlemlerle alâkalı onlar da tutuyorlardır. Sürenin bu kadar kısa olması oldukça mantıklı, çünkü 2740 kaçırma işlemi için (günlük) her biri ikişer saatten 5480 saat gerekir.

KAÇIRMA BAŞINA DÜŞEN UZAYLI SAYISI

Bir kaçırma işleminin kaç uzaylı gerektirdiğini bilmek zorundayız. Benjamin Simon, Barney Hill'e arabasının uzaylılar tarafından durdurulduğu sırada kaç uzaylının olduğunu sormuş. Barney Hill, "Üçü üzerime geldi, diğer üçü olduğu yerde kaldı" demiş.

Budd Hopkins'e, "Genelde kaç uzaylı oluyor?" diye sorulduğunda, "Çok fazla değil. İki üç tanesi kişiyi evinden ya da arabasından alıyor, diğer 4-5 tanesi de gemide muayene odasında bekliyor" demiş.

Gemideki işbölümü insanın aklına oldukça çok soru getiriyor. Biliyoruz ki gemide gözetleyiciler var ve gene biliyoruz ki muayeneler bir grup tarafından yapılıyor. Peki bu işçiler, tüm bu işlemleri bir denekten diğerine koşturarak mı yapıyor? Acaba kaçırılan ve muayene eden uzaylılar hep aynı varlıklar mı? Acaba o varlıklar içinde bir pilot, plânlayıcı ve hesaplayıcı var mı?

Biz genel olarak, bir kaçırma işleminde altı yabancıнын görev aldığı kabul edeceğiz. Dünyadaki tüm iş yatırımlarının yoğun bir bölümünü idarî bölüm kapsar. Bu yüzden uzaylıların da aynı yapıya sahip olduğunu varsayabiliriz. Özellikle yuvalarından çok uzakta yapılan bir yolculuk için bu çok

normaldir. Kaçırılanlar, geri plândaki varlıkları asla göremiyorlar.

BAŞLANGIÇ TAHMİNLERİ

Elimizde elli yıllık yaşam süresince onar defadan olmak üzere 5 milyon insan, yani 50 milyon kaçırma işlemi var. Yani yılda 1 milyon, günde 2740 kaçırma işlemi yapılıyor. Bir kaçırma ekibi altı uzaylıdan oluşuyor. Her kaçırma işleminde 2 saat geçiyorsa, bir grup günde 12 kaçırma işlemi gerçekleştirebilir.

2740'ı 12'ye böldüğümüzde kullanılan takım sayısının 288 ve uzaylı sayısının 1370 olduğunu görüyoruz.

Bu sayılar 24 saat hiç durmadan sadece ABD'deki işlemleri gerçekleştiren uzaylı sayısı idi. Ama bu hesaplamalarda da akla takılan sorular var.

İlk olarak, tıpkı UFO gözlemleri gibi, kaçırılmalar günün 24 saati sürmüyor. UFO'lar genelde gece vakti ortaya çıkıyor. Günlük kaçırılmaların biraz daha az ve gecelerin fazla olduğunu hesaba katarsak, yaptığımız hesaplardaki uzaylı ve grup sayısı 288'den 457'ye çıkar.

İkinci olarak, insanlar ve evcil hayvanlar hiç durmadan çalışamaz, ama bu hesaplamalar durmak bilmez bir çalışma farz edilerek yapıldı. Jacobs, birçok araştırmacının verdiği cevaplara dayanarak, kısa boylu gri varlıkların robot ya da yarı biyolojik varlıklar olamayabileceğini de ekliyor.

Bu varlıklar hiç durmadan çalışıyor gibi gözüküyor. Hiç kimse bunların bir dinlenme periyodu geçirdiğini söylemiyor. Eğer fabrikadaki gibi günde 8 saat çalışıyorlarsa grup sayısı 3 katına çıkar (864). Eğer robotsalar bile tamire ve yakıt ikmaline ihtiyaçları olur.

Roswell ve Kecksburg hadiselerinden anlaşıldığı kadarıyla yabancıların teknolojisini mükemmelin de ötesinde. Bu nedenle bizim hesapladığımızın üstünde gemi ve personele ihtiyaçları var.

Bu alıkoyma operasyonlarındaki en sihirli gibi gözükten özellik, UFO'nun aniden ortaya çıkması ya da gözden kaybolması.

Bu konu üstündeki tartışmalar sonsu-

Devamı S.34'te

DİNLER ve SEVGİ

HER yaratılmış olanın özünde, Yaradan'ın ilâhî bir tohum olarak bahsettiği sevgi unsuru mevcuttur. Sevgi tanrılık bir tezahür değildir, fakat yaratılmış olan her varlığı kendi içinden saran bir güç olması nedeni ile ilâhî bir nitelik taşır ve her varlık kademesinde zorunlu olarak yerleşir. Bu unsur Yaradan'ın dışında mevcut olan her şeyi bir arada tutan yegâne kuvvettir. Bu kuvvet; o kadar kapsamlı, o kadar yüksek ve o kadar güçlü, o kadar çok boyutlu ve zaman dışıdır ki, tüm varlıklar ancak bu kuvvet ile birarada durabilir, bu tutuculuğu o sağlar; aynen atomun elektron, proton ve nötronlarla bir sistem oluşturması gibi...

SEVGİ: İLÂHÎ BİR ÇEKİM GÜCÜ

Varlıkları ilâhî Murat istikametinde gelişmeye sevk eden sevgiye, bir bakıma ilâhî çekim gücü denilebilir. Bundan dolayı varlıklar arasında birliği sağlar. Bundan dolayı dinlerin bir bakıma en önemli görevi, bu geliştirici enerjiyi insanların giderek daha çok alabilmeleri için onların dirençlerini azaltmaktır. Bu enerjinin giderek varlıklar tarafından daha çok alınabilir hâle gelmesi onların her bakımdan pozitif yönde bir gelişme göstermesi demektir. Bu enerji insanda yoğunlaştıkça davranışları pozitifleşir ve insan fedakârlığa yönelir, bencilce davranışlarının yerini elci davranışları almaya başlar. Yani bir bakıma öz benliği ruhunun karakteri doğrultusunda hareket etmeye başlar, ürettiği iç gücünü dışarı aktarmaya ve başkalarının da gelişmesine hizmet etmeye başlar.

Tüm dinlerin bir görünen bir de görünmeyen yönü vardır. Başka bir ifade ile, herkesin bildiği şekli olan egzoterik (dışrak) yönü ve bunun dışında da öze ait ve herkesin bilmediği ezoterik (içrek) yönü vardır. Şekil ve şartlara ilişkin yön, çoğunluğa hitap eder. Sembollerle doludur, empoze edicidir, açık bir bilgi yoktur ve dünyasal anlayışa hitap eder, genellikle beşerî ilişkileri düzenler. Ama ezoterik yön, çok az kimse tarafından bilinir ve gerçek bilgi sembollerden arınmıştır.

DİNLERİN TEMELİNDE SEVGİ YATAR

İşte dinlerin özleriyle ilgili bu çalışmalara mistik çalışmalar denilir. Temelinde sevgi yatan ve kişinin hızla gelişmesini sağlayan bu özel yollar, doğuda da batıda da mevcuttur. İslâm mistisizmine tasavvuf denilir. Yaradan'a duyulan sevgi ve hayranlık tasavvufta Tanrı aşkı şeklinde ifade edilir. Her dinin mistiği bilgi bakımından benzerlik arz eder, aynı metafizik yetenekleri kazanırlar. Bunların sevgi anlayışları, dinin görünen şekli ile amel edenlerden çok daha yüksek ve kapsamlıdır. Sevgileri sadeleşmiş, güçlenmiş ve gelişmiştir. Bir benzetme yapılacak olursa; bunlar, ağacın çokluk arz eden dal, yaprak ve çiçeği ile değil; özsuyu ile meşguldürler. Bilgilerinin daha ötesindeki kavramları ancak sevgi enerjisi ile idrak edebilirler. Mistiği yüksek şuur seviyesine bağlayan unsur, bilgisi değil sevgisidir.

Gerek kitaplı gerek kitapsız dinler incelendiğinde ortaya apaçık bir gerçek çıkmaktadır; insanlar birarada sevgi ile yaşamalıdır. Çünkü insanların manevî gelişmesini sağlayacak olan ve onları ilâhî Murat istikametinde geliştirecek olan yegâne unsur sevgidir.

Her din, o devrin icaplarına ve o devrin insanların anlayış ve icaplarına göre ana tema olarak sevgi konusunu işlemiştir. Sevgi enerjisine karşı direnmek demek insanın kendi iç gelişmesine karşı direnmesi demektir.

TEVRAT'TA SEVGİ

Tevrat'ta işlenen sevgi, gerçek sevginin yaşanmasından önceki ön hazırlık niteliğindedir. Bu âdeta tohumun ekilmesinden önce, toprağın kazılması, havalandırılması ve alt üst edilmesine benzer. Tevrat'taki sevgi oldukça sert ve akılsaldır. " Komşunu seveceksin."

der; bütün insanları değil. İsrailoğulları'nın zaferi için başka kavimlere hayat hakkı tanımaz. Sert ve otoriter bir düzeni özler; bunun için yakar yıkar, kendi gibi olmayan ondan değildir. Dolayısıyla evrensel bir sevgi anlayışı yoktur. Fakat aslında amaç, sevgi için ön hazırlık niteliğini taşımaktadır. Bundan dolayı, âdeta ateşe el değdirilmek suretiyle ateşin yakıcılığı öğretilmektedir. Musa Peygamber, evrensel "Etil Prensip"e uygun bir sevgi uygulaması yapmıştır.

İNCİL'DE SEVGİ

İncil'de işlenen sevgi çok geniş kapsamlı ve evrenseldir. İsa Peygamberin öğretisi ve İnciller, bir önceki anlayışın devamı ve tamamlayıcısı olarak engin bir sevgi anlayışına dayanır. İsa'nın gerçek sözleri, insanlara ihtiyaçlarından da fazla gelen bir sevgiyi yansıtır. İsa şu veya bu kavmi değil, şu veya bu sınıfı değil, tüm insanları sevmek gerektiğini belirtir. (Thomas'ın İncili: "Kardeşini ruhun gibi sev, ona gözünün bebeği gibi dikkat et.") Onunki akılüstü bir sevgidir. Vurucu, kırıcı değildir. İsa'nın sözleri dünyayı aşan evrensel bir sevgiyi anlatır. Zamanından çağımıza kadar geçen devrede, Hristiyanlık âleminin yaptığı uygulamalarla İsa'nın sözleri arasında alâka kurmak mümkün değildir. İsa'nın dediklerinin tam aksine, her çağda Hristiyanlar yalnızca kendi aralarında, yalnızca birbirleri

için geçerli bir sevgiyi tercih etmişlerdir. Başka bir deyişle İsa'nın modelini uygulamamışlardır.

KURAN'DA SEVGİ

Kuran'daki sevgi Tevrat'taki sevgiyi andırır. Ancak bu sevgi ne Tevrat'taki kadar sert, ne de İncil'lerdeki kadar yumuşaktır. Akli bir sevgidir ve imanı ön şart olarak koşar. Sevgi ve diğer faziletler imandan sonra gelir. Kuran'a göre "Müslüman müslümanın kardeşidir." Yani İslâmiyet diğer dinleri kabul eder ama bir başka din ehli ile Müslümanı aynı kefeye koymaz. Kuran'da da sevgiye dolaylı olarak yaklaşılar. Mükâfat ve mücazatla insanlar doğru yola sevk edilmeye çalışılır. Yol ehli olmak için gerekli şartlar teker teker sayılır. Bunlara uymayanlar korkutulur, uyanlara ödülleri vaad edilir. İnsanların önce şartlandırılması sonra kendiliğinden kendi iradesi ile sevgi yolunda ilerlemesi hedeflenir.

İslâmdan önce ve hatta şimdi bile Bedevî hukuku, kabilenin kardeşliği üzerine kurulmuştur. Tehlike anında hepsi, müşterek hukuku savunmak için tek bir blok teşkil ederler. Başka yörelere nazaran, çölde hayat, mücadele birliği gerektirir. Yolcu, yalnız kişi misafirperverliğe güvenebilmelidir, fakat bu ise normal olarak üç gün sürer.

Kuran bu gibi âdetlere çeşitli imalarda bulunur, fakat bunların yetersizliğini gösterir. Kuran'a göre, kuvvet ve kabile Allah katında makbul değildir. Bu bakımdan Kuran-ı Kerim, birçok yönleriyle çöl kanununu değiştirmiştir. O, kardeşliği daha geniş temeller üzerine kurmuştur. İslâm cemaati, içinde kabile veya klaninkine benzer bağlılıklar tesis ederek tek vücut hâline gelmiştir. Devamlı yarı düşman durumunda yaşayan Arap toplumlarının bir anda birleşmesi, İslâm dininin o devirdeki dikkate değer etkinliğini gösterir. ("Birbirinize düşman iken, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Kalpleriniz arasında ülfet meydana getirdi, O'nun nimeti sayesinde din kardeşleri oldunuz.") -Ali İmran 3/103.

Aynı fikri desteklemek üzere, "Mümin erkek ve kadınlar birbirlerinin kardeşleridir-

ler" -Tevbe 9/71) görülmektedir.

Görülüyor ki, dostluk ve kardeşlik aynı dini paylaşımlar arasındadır. Tevrat'takine çok benzer bir şekilde, Kuran, ihtiyacı olan kişilere yapılacak iyilik ve misafirperverliğin en güzel görevler olduğunu savunurken, düşmanlara karşı çok serttir. İslâm kardeşliği, İslâmiyeti kabul etmek isteyen herkese açıktır. Ancak bunu yapmayanlar yahut yapmak istemeyenler, yalnız Müslümanlara tanınan siyasî ve sivil haklardan faydalanamazlar. Bu konuda insan olma bakımından sadece insan haklarına dayalı bir eşitlik yoktur. Eşitlik ancak din değiştirilip Müslüman olunduktan sonra mevcuttur. Kuran, Medine'deki Müslümanlardan, imanlarından şüphe edilenlerin kabilevî büyük İslâm kardeşliğine kabulden kaçınmalarını ister: ("Kâfirler, kendileri küfre saptıkları gibi siz de küfre sapasınız ve onlarla beraber olasınız isterler. Allah yolunda hicret etmelerine kadar onlardan dost edinmeyin.") -Nisâ 4/89-, ("Muhammed Allah'ın resulüdür. Onunla beraber olanlar kâfirlere karşı çok şiddetli, kendi aralarında gayet merhametlidirler.") -Feth 48/29.

İnsanlar arasında belli bir şartlanmayı kurduktan sonra onlara makul vicdan çerçevesinde bir sevgi tatbikatı yaptırmak isteyen Kuran öğretisini uygulayanların maalesef bu öğretinin hakkını verdiklerini söylemek mümkün olmamaktadır. Hatta günümüzde Müslümanın Müslümana yaptığı yukardaki ayetlerin tamamen aksi olan bir uygulama örneğidir.

İsa Peygamberin öğretisinde getirdiği evrensel nitelikteki sevgi kavramını hazmedebilecek ve uygulayabilecek bir seviyeye henüz insanlık sahip olmadığından, Kuran öğretisinde bu durum dikkate alınarak şartlandırmaya dayalı bir sevgi motifi işlenmiştir. Fakat İslâmın peygamberi Muhammed, manevî gelişmenin sevgi enerjisini insanların alabildiği oranda gerçekleşeceğini bildiğinden, öğretisi içindeki katı tavırlardan, giderek daha evrensel nitelikte sevgiye ulaşabilmeleri için müminlere hadislerle bu yolda ışık tutmayı amaçlamıştır.

Ayrıca evrensel nitelikte bir sevginin or-

taya konulması gerektiğini birçok İslam sufi-sinde, bilhassa Yunus ve Mevlâna'da görmek mümkündür.

Diğer dinler ve manevî eğitim sistemleri incelendiğinde, netice dönüp dolaşıp insanları ve varlıkları sevmeye çıkar. Bu bakımdan aslında hiç biri arasında fark gözetmemek gerekir.

Her devirde, çeşitli toplumlarda görülen dinler, neticede hep aynı mesajı, sevgi mesajını verdiği göre demek ki, tüm dinler dünya insanlığını eğitmeye, yetiştirmeye, geliştirmeye dayalı bir sevgiyi öğretme plânını uygulamakta olan bir mekanizmanın yöntemleridir.

O hâlde din sevgi yoludur. En ilâhîsinden en basitine kadar insanları, varlıkları sevmek; bir görmektir. Aynı kaynağın yetiştirme metotları olan dinler, sevgi yönünden birbirleriyle çelişemez. Her din ayrı ayrı, birbirini tamamlaya tamamlaya, insanlık ailesini tek bir bünye hâlinde görerek, bu bünyeden sevgi gücünün en az dirençle geçmesine hizmet etmiştir.

Dinler ve kutsal kitaplar birbirlerini red ve inkâr etmez. Özellikle hukukî esaslar, kutsal savaş zihniyeti, Allah'ın kullarına vereceği toprak vaadi ve kabile kardeşliği meselesi Kuran'da ve Tevrat'ın ilk beş kitabında (Pentatök) birbirine çok benzer.

SEVGİ ÜZERİNE KUTSAL KİTAPLARDAKİ AYETLER

TEVRAT:

Levililer (Bap 19/18): "Ve komşunu kendin gibi seveceksin."

Levililer (Bap 19/33-34): "Ve diyarınızda bir garip seninle misafir olursa, onu mağdur etmeyeceksin. Sizinle misafir olan garip aranızda yerli gibi olacak ve onu kendin gibi seveceksin."

Tesniye (Bap 6/5): "Ve Allah'ın Rabbi bütün yüreğinle ve bütün canınla ve bütün kuvvetinle seveceksin."

İNCİL:

Pavlus'un Korintlulara Birinci Mektubu (Bap 12/29-31): "İsa cevap verdi: Birincisi, dinle, ey İsrail; Allah'ımız Rab bir olan Rab'dir. Ve Rab Allah'ını bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün fikrinle ve bütün kuvvetinle seveceksin. İkincisi: Komşunu kendin gibi seveceksin."

Yuhanna (Bap 13/14): "Sizi sevdiğim gibi, siz de birbirinizi seviniz."

Romalılara Mektup (Bap 13/34): "Sevgi riyasız olsun. Kötüden nefret edin, iyiye yapışın. Kardeşlik sevgisinde birbirinizi şefkatle sevin."

İbranilere (Bap 13/1): "Kardeş sevgisi daim olsun."

Pavlus'un Romalılara Mektubu (Bap 13/8): "Birbirinizi sevmekten başka, kimseye bir şey borçlu olmayın."

Yuhanna'nın Birinci Mektubu (Bap 4/7-8): "Ey sevgililer, birbirimizi sevelim, çünkü sevgi Allah'tandır ve her seven adam Allah'tan doğmuştur ve Allah'ı bilir. Sevmeyen adam Allah'ı bilmez, çünkü Allah sevgidir."

Yuhanna'nın Birinci Mektubu (Bap 4/16): "Allah sevgidir ve sevgide duran Allah'da durur ve Allah onda durur."

Thomas'ın İncili (25): "İsa dedi; kardeşini ruhun gibi sev, gözünün bebeği gibi ona dikkat et."

Matta (Bap 5/7): "Ne mutlu merhametli olanlara, çünkü onlara merhamet edilecek."

Matta (Bap 5/43): "(Sen komşunu sevecek ve düşmanından nefret edeceksin.) denildiğini işittiniz. Fakat ben size derim; düşmanlarınızı sevin ve size eza edenler için dua edin ki, siz göklerde olan Baba'nızın oğulları olasınız; zira O, güneşini kötülerin ve iyilerin üzerine doğdurur; ve salih olanlar ile olanların üzerine yağmur yağdırır."

Matta (Bap 5/46-48): "Çünkü eğer sizi sevenleri severseniz ne karşılığınız olur? Vergi mültezimleri de öyle yapmıyorlar mı? Ve yalnız kardeşlerinizi selâmlarsanız, fazla ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yap-

mıyorlar mı?"

Thomas'ın İncili (Sayfa 22): "Melekûta giden kimselere benzer, süt emen çocuklar."

Thomas'ın İncili (Sayfa 42): "İşlek yol olun."

Matta (Bap 18/1-6): " O saatte şakirtleri İsa'ya gelip dediler: Göklerin melekûtunda en büyük kimdir? İsa da yanına bir küçük çocuk çağırıp onu ortalarında durdurdu ve dedi: Doğrusu size derim: Siz dönmez ve küçük çocuklar gibi olmazsanız, göklerin melekûtuna asla girmeyeceksiniz. Bundan dolayı kim bu küçük çocuk gibi kendini alçaltırsa göklerin melekûtunda en büyük odur."

KURAN:

Enfal (8/73): "Eğer siz aranızda dost olmazsanız, yeryüzünde kargaşalık, fitne ve büyük bozgun çıkar."

Meryem (19/96): "İnanıp yararlı işleyenleri Rahman sevgili kılacaktır."

Hucurat (49/10): "Şüphesiz müminler birbiriyle kardeşirler."

Ali İmran (3/103): "Toptan Allah'ın ipine sarılın, ayrılmayın."

İnsan (76/8): " Onlar içleri çektiği hâlde, yiyeceği, yoksula, öksüze ve esire yedirirler."

Yunus (10/26): " İyi davrananlara daha iyisi ve üstünü verilir."

Ali İmran (3/134): "Onlar bollukta ve darlıkta sarf ederler. Öfkelerini yenerler, insanların kusurlarını affederler."

Nahl (16/90): "Allah şüphesiz adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla bakmayı emreder, hayasızlığı, fenalığı ve haddi aşmayı yasak eder."

HADİSLER:

- "Seni sevene sen de sevgini açıkla, çünkü sevene sevgi göstermek, aradaki sevginin derinleşmesi ve devamına sebep olur."

- "Farz ibadetlerden sonra, Allah yanında amellerin en sevgilisi, Müslümanın kalbine sevinç koymaktır."

- "Sevdiğin kimseyi sükûnet ve ihtiyatla sev; olabilir ki, bir gün sana düşman olur."

- "Sizden biri, bir kimseyi seviyorsa, sevgisini ona haber versin. Çünkü çok defa o da nefsinde o duygunun benzerini duyar."

- "Sizin en hayırlınız ahlâkı en güzel olanıdır."

- "Allah indinde arkadaşın hayırlısı, arkadaşına hayırlı olanıdır. Allah indinde komşuların hayırlısı da, komşusuna hayırlı olanıdır."

- "İnsanların en hayırlısı, insanlara en çok faydalı ve yardımcı olanıdır."

- "Sizden biriniz, kendisi için sevdiği şeyi başkası için de sevmedikçe, iman yönünden olgun olamaz."

- "Kim ayrılık yaparsa bizden değildir."

- "Birbirinizi aldatmayınız. Birbirinize dargın durmayınız ve birbirinizden yüz çevirmeyiniz. Birinizin bitmek üzere olan pazarlığını bozmayınız. Allah'ın kulları, kardeş olunuz."

- "Müslüman müslümanın kardeşidir; ona zulmetmez, onu yardımsız bırakmaz, ona hor bakmaz."

- "Müslüman, elinden ve dilinden Müslümanların emin olduğu kimsedir."

- "Birbiriyle sevişmekte, rahim ve şefkatle korumakta iman sahipleri o vücut gibidirler ki, azasından bir uzvu ağrıdan şikayet etse; uykusuzluğuna, hummasına vücudunun bütün aksamı iştirak eder."

- "Allah'a imandan sonra amellerin en faziletlisi, insanlara sevgi duymaktır."

- "Her şeyin bir anahtarı vardır. Cennetin anahtarı da yaşlıları ve fakarıyı sevmektir."

- "Allah için birbirini sevenler, arşın gölgesi altındadırlar."

- "Ey Allah'ın kulları, kardeş olunuz."

- "Allah'a imandan sonra amellerin en iyisi insanlara karşı sevgi duymaktır."

- "Allah'a imandan sonra aklın icabı insanlarla sevişmektir."

- "Mümin mümine karşı öyle uyumlu bir duvar gibidir ki, birbirlerini yüceltirler ve sağlamlaştırırlar." ■

UZAYLILARIN KAÇIRMA YÖNTEMLERİ Bastarafı S.27'de

za dek uzayabilir. Kaba bir hesapla söyleyebiliriz ki, altı uzaylıdan oluşan yaklaşık olarak 500 grup, yani 3000 uzaylı var. Eğer alıkoyma bütün dünya çapında ise, o zaman ABD'deki uzaylı sayısını 22 ile çarpmak zorundayız. Çünkü ABD'nin nüfusu dünya nüfusunun 22'de birini oluşturuyor.

SONUÇ

Bu yazımda kaynaklardan derleyebildiğim kadarıyla özet bir bilgi derlemeye çalıştım. Verdiğim bilgilerle okuyucunun da kendine özgü hesaplamalar yapmasını ve kendi verilerini oluşturmaya çalışmasını istedim.

Roper anketinden çıkan 5 milyon gibi çok geniş bir rakam içinden "gerçek" kaçırma miktarını hesap etmek çok zor. Dennis Stagcy Roper bilgileri ile ilgili bir konuşmasında şöyle dedi: "Bu verilen rakamlar

ABD nüfusunun yalnız 185 milyonluk kitlesine üstündeki çalışmalar sonucu ortaya çıkmıştır. Eğer her 50 insandan birinin bir ya da birkaç kez kaçırıldığını kabul edersek, bu dünya çapında milyarlarca kaçırma işleminin yapıldığı anlamına gelir."

Dünya dışından gelen varlıkların, bölgesine yüksek miktarda oluşunun lojistik bilgisini hesaplamak mümkün değildir. Eğer gerçekten böyle bir şey olsaydı, gökyüzü, gece gündüz kaçırma işlemleriyle uğraşan UFO'lar yüzünden, kelimenin tam anlamıyla kapkara olurdu. Bugün, New York'un gökleri nasıl Boeing 747'lerle doluyorsa, aynı şekilde büyük kent meydanlarını UFO'lar doldurdu.

Peki ama bu kaçırma olaylarının UFO'larla ilgisi yok deniliyorsa, bu işlerin aslı nedir? ■

(Fate, Eylül 1993)

İÇ ÖZGÜRLÜK

Elvan ÖĞÜT

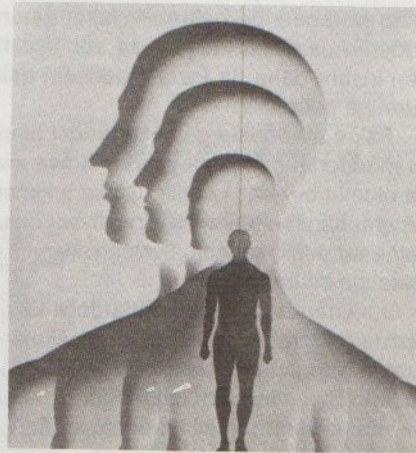
Özgürlük kelimesi bize neler çağırıyor? "Ah bir özgür olsam, içimden geldiği gibi yaşasam, insanlara bağımlı olmasam." ya da "Keşke evlenmemiş olsaydım, şimdi daha özgür olabilirdim." veya "18 yaşıma bir basayım, o zaman daha özgür olabileceğim." ya da "Kendi paramı kazansaydım, şimdi daha özgür olurum." vs. Özgürlük bu şekilde mi düşünüülüyor? Herkesin özgür olmaktan anladığı farklı.

Özgürlük, fizik plândaki en kaba görünümüyle bu şekilde anlaşılabilir. Yani bir koninin taban kısmı. Tabandan yukarı doğru yükseldikçe her şey daha farklı bir anlam kazanmaktadır. Bakış açısı değişmektedir. Tabandan yukarıya doğru ilerledikçe özgürlük hakkındaki anlayışımız, özgürlüğe bakış açımız da değişmektedir. Belki de koninin tabanındaki özgürlük, koninin daha yukarılarından bakıldığında aslında tutsaklıktır. Sonsuz evrenlerde her şey her an değişim içindedir. "Gerçek budur" dediğimiz her şey, bir sonraki gerçeklikle yer değiştiriveriyor. Evrende bir başıboşluk, bir kaos bulunmaktadır. Her şey Evren yasalarının belli zaman ve mekânlardaki görünümleridir. Bizi yanıltan, bu görünümleri her zaman tek gerçek zannetmemizdir.

İĞVA DÜNYASI

Her birimiz bir Ruhsal Plâna, yani gerçek ruhsal ailelerimize bağlı varlıklar olarak, plânlarımızdan dünyaya, belli vazifelerimizi yerine getirmek için bedenle irtibatlanmaktayız. Dünya bizim için geçici bir mekândır, sonsuz yolculuğumuz içinde bir basamaktır.

Fakat dünyaya enkarne olduktan, bedenle ilişki içine girdikten sonra, dünyanın ağır ve zor şartları içinde yapmamız gereken vazifelerimizin neler olduğunu unutmaktayız. Dünyadaki en önemli bilgi edin-

İç özgürlüğe kavuşan insan, insanlık olur. ➤

me aracımız ise duygularımızdır. Madde ile ilgili bilgi edinebilmek için, duygularımızın seviyesinin mümkün olduğu kadar yüksek tutulması büyük önem taşıyor. Duyguların seviyesinin yüksek tutulabilmesi, duyguların kontrolüyle mümkün olmaktadır. Çünkü maddenin etkileri ve cazibesi karşısında kendimizi duyguların eline bıraktığımız zaman, onlar bizi nereye çekerse oraya gidiyoruz ve onun bize işaret ettiği her şeyi gerçek zannetmeye başlıyoruz. Ve gerçekler, daha doğrusu gerçek zannedip yanıldığımız sahte gerçeklerin yüzdesi artmaya başlıyor. Böylece, kendi gerçeğimizden giderek uzaklaşmaya başlıyoruz. Yani kendi içsel ilkelerimizden uzaklaşarak mutluluğu sahte özgürlüklerde aramaya ve yukarıda örnek olarak gösterdiğimiz düşünceler gibi düşüncelerle kendi özgürlüğümüzü sınırlamaya başlıyoruz. Örneğin, deniz kıyısında veya dağ başında bir yerde bulunursak, kendimizi özgür hissedeceğimizi zannediyoruz. Fakat bu sadece o an için bizi rahatlatırsa da, tekrar yaşadığımız yoğun hayatın içine girince aynı bunalımlar da yeniden başlıyor. Veya özgürlüğü çoğu zaman maddî rahatlıkta arıyoruz. Zengin olmanın özgürlük getireceğine kendimizi inandırıyoruz. Oysa ki, para sadece yapay bir özgürlüğü beraberinde getiriyor. Birtakım şeyleri daha kolay elde etmek, istediğimize istediğimiz anda kavuşmak. Evet, para bütün bunları beraberinde getirebilir fakat zaten, maddenin cazibesi karşısında zor ayakta duran insanı daha da fazla maddenin esiri durumuna getirebilir.

Fakat madde ile gerçekten dost olan, yani maddenin esiri olmayan bir kimse için para olumlu bir araç olabilir. Çünkü o kimse için para, özgür olabilmesi için ihtiyacı olduğu bir araç değil, sadece akıllıca kullanılması gereken bir imkândır.

O hâlde, özgürlük dışarıda değil kendi içimizde aranmalıdır. İnsanların çektikleri özgürlük özlemi, belki de iç varlığın derinliklerinden gelen Gerçek Özgürlüğün özlemidir. Yani karşıtı bağımlılık olmayan özgürlük. İç Özgürlük.

Aslında sahte değil de gerçek özgürlüğe o kadar da uzak değiliz. İnsan bazen yanıbaşında olan şeyleri görmez. Aynı onun gibi, belki bizler de önümüzde, hatta yanıbaşımızda olan içsel özgürlüğü göremiyoruz. Ve onu çok uzaklarda aradığımız için bir türlü bulamıyoruz. Oysa o içimizde, küçücük bir kuş gibi kanatlanmayı bekliyor. Fakat gerçekten hür olabilmemizi engelleyen, kendimizde fark etmemiz gereken bazı dirençlerimiz olduğunu da göz ardı edemeyiz.

İÇ ÖZGÜRLÜĞÜMÜZÜ KISITLAYAN ŞEYLERİ TANIYALIM

Eğer özgür olmayı gerçekten istiyorsak, öncelikle özgürlüğümüzü kısıtlayan şeylerin neler olduğunu keşfetmemiz gerekmektedir. Bunları birlikte incelemeye çalışalım. Bunun için öncelikle hayatımızı şöyle bir gözden geçirelim. Bakalım bizi tutsak eden şeyler neler? Yaşamımızı içinde, tutku derecesinde bağlı olduğumuz ve o olmadan yapamayacağımızı zannettiğimiz şeyler neler acaba? Bu bir eşya olabildiği gibi, sevdiğimiz bir kimse de olabilir. Eğer tutku derecesinde bir şeylere veya birilerine bağlıysak ve onlarsız yaşayamayacağımızı kendimizi inandırmışsak, o zaman biz özgür olduğumuzu söyleyemeyiz. Çünkü bir şeylerle özdeş olurcasına bir eşkoşma hâline girdiğimiz zaman, kendimizi o şeye veya o kimseye zorla tutsak etmiş oluyoruz. Ve bu durum, içsel hareket kabiliyetimizi azalttığı gibi, yani mantal bir hareketi engellediği gibi, aynı zamanda esnek ve uyumlu bir insan olmamızı da engelleyici bir unsur oluyor. İnsan öz olarak zaten özgür bir varlıktır. Fakat dünya hayatı içinde bürünmüş olduğumuz rol, bize gerçekte nasıl bir varlık olduğumuzu unutturuyor ve eğer biz irademizi kullanıp, bu durumu kontrolümüz altına almazsak, hayatımız boyunca hep bir şeylere ve birilerine bağlı olmanın

zanni içinde yaşar dururuz ve gerçek içsel özgürlüğü yakalamamız giderek zorlaşır.

Bu nedenle, gerçek özgürlüğü iç bün-yemizde yaşayabilmemiz için, bizi tutsak eden, iç özgürlüğümüzü kısıtlayan bağımlı-lıklarımızı, yani kendimizi özdeşleştirdiğimiz şeyleri mümkün olabildiği kadar en aza in-dirgemeliyiz. Bir şeylere bağımlı olmamak demek, hiçbir şeyi önemsememek, her şeyden kopuk olmak veya boş vermek an-lamına gelmez. Tam tersi, bu davranış, in-sanın hayata bakış açısının daha da geniş-lemesine imkân sağlayacak olan bir şeydir. Bakış açımızın genişlemesi sonucu, eşya ve insanlarla aramızdaki bağlar duygusal seviyeden mantal seviyeye, yani daha yüksek bir şuur seviyesine çıkma imkânı bulacaktır.

Ya alışkanlıklarımız! Özgürlüğümüzü engelleyen bir başka unsur da budur. Ha-yatımız içinde alışkanlık hâline getirdiğimiz o kadar çok şey var ki! İnsan çoğu zaman bunların alışkanlık olduğunun bile farkında olamıyor. Bu alışkanlıklarla hayatımızın her anında karşılaşmak mümkündür. Örneğin, her gün aynı saatte yemek yemek, kendi yatağından başka yerde yatamamak, aynı gazeteyi okumak, televizyondaki belli prog-ramları seyretmeden yapmamak, aynı ta-kımı tutmak, aynı tarzda konuşmak, belli olaylar karşısında hep aynı tepkileri ver-mek, sinirlenmek, kıskanmak, sigara içmek, fazla yemek yemek veya yememek vs. Alıştığımızın dışında bir şeylerle karşılaştı-ımız zaman bunu çok yadırgıyoruz ve çoğu zaman buna tepki gösterip, isyan bile ede-biliyoruz. Veya alıştığımız davranış şekilleri-nin dışına çıkmak istemiyoruz. Yani yeterin-ce esnek ve uyumlu olamıyoruz. Bunun olabilmesi için, içsel olarak yeterince özgür olmamız gerekmektedir. Dış şartlar bizi yönlendirmemeli, biz kendi irademizi kulla-nabilmeliyiz.

DUYGUSALLIK TUTSAKLIK MIDİR?

Yazımızın başında duygular konusuna kısaca değinmiştik. Evet, özgür olmamızı

engelleyen bir başka etmen de duygularımızdır. Fizik plânda yaşayan varlıklar ola-rak, duygular kanalıyla edinmiş olduğumuz izlenimleri, yaşanan ruh hâllerini plânımıza aktarıyoruz. Bu denli önemli bir aracın sağ-lıklı durumda bulunması ve her an bizim kontrolümüzde olması çok önemli.

Duygularımızı yeterince kontrol edebili-yor muyuz? Yoksa duygusallığın esiri mi oluyoruz? Duygularımız bizi nereye çeker-se oraya mı gidiyoruz?

Bizim için, bilgi edinme aracı olan duy-gularımızın bizi yönlendirmesine izin veri-yorsak, o zaman özgür olabildiğimizi söyle-yemeyiz. Çünkü duygularını kontrol etme-yen kişi, duygularının istediği ve onu yön-lendirdiği gibi yaşar.

Örneğin, duygularımızın kontrolü bizim elimizde değilse, en ufak bir şey bizi çabu-cak sinirlendirebilir ve bunun sonucunda da bütün bir günümüz berbat olabilir. Ya da herhangi bir zorluk, acı, keder bizi bir anda yıkabilir ve o zorluğun karşısında kendimiz-de direnecek gücü bulamayabiliriz. Kendi-mize, hayata ve insanlara güvenmemiz zorlaşır. Duygusallık aynı zamanda insanın kendi iradesini kullanmasını da zorlaştırıcı bir unsurdur.

Bu örnekler çoğaltılabilir. Biz kendimi-zin, yani duyu ve duygularımızın efendisi olamayınca hayatın içinde oradan oraya savrulup durmamız kaçınılmaz olur.

Unutmayalım ki; BUDA' nın da söyle-miş olduğu gibi, "Duyularına Hâkim Olan, Dünyayı Yener."

BİR OLDUĞUMUZU FARK EDEMİYORUZ

i

nsanı yanıltan ve özgürlüğünü kı-sıtlayan bir diğer unsur, kendisi-nin diğer insanlardan ayrı oldu-ğunu zannetmesidir. Çoğu za-man hayatın, insanların, olayla-rın, kısaca her şeyin bizim etrafı-mızda döndüğünü düşünürüz. Ama her şey görüldüğünden da-ha farklıdır aslında. Hiç birimiz di-ğer insanlardan ayrı varlıklar olmadığı gibi,

Devamı S.39'da

SEVGİ: BİLGİ İLETİMİNDE ARAÇ

Aznif ATASEV

SEVGİYE DÖNÜŞEN BİLGİ

S EVELİM veya sevmeyelim içimizde hep sevgi vardır. Onun ortaya çıkışı; çeşitli hâller sonucu (fedakârlık, aktif sabır, esneklik ve uyum, sadeleşme) onun saklı olduğu yerden dışarı sızması (tabii ki bu, bağlı olduğumuz realitenin gerektirdiği kadar olacaktır) varlığın doğal, dirençsiz bir geçirgen olmasıyla başlayacaktır. Bu nedenle de fizik âlemde bu enerjiyi yöneltebileceği bir cazibe odağı gereklidir. Enerjinin kaynağı ile o cazibe odağı arasında kalarak yine çeşitli hâller geçirecek, yeni yeni eprövlere aday olacaktır. Bu durumda olan, yani enerji ile cazibe odağı arasındaki varlığın durumudur önemli olan. Tabii cazibe odağı da önemlidir çünkü bu sevginin ortaya çıkışına neden olmuştur. Binlercesi arasından o seçilmiştir. Rolü önemlidir, yaşatacağı haletlerin kalitesi önemlidir; ama hepsi bu. Bilgiyle hareket edebilen varlık, bunun farkına varmalı, o cazibe odağını hedef almadan, onun hedefi için araçlardan sadece biri (hele bu sevgiyi ihtirasları, kaprisleri dünyasal birtakım tatminleri için kullanmadan, onu sadece içinde tüm yoğunluğuyla, cazibe odağını haberdar etmeden...) olduğunu bilerek, ondan alması gereken bilgiyi almalıdır. İçindeki hangi meknuz bilgiyi pratiğe dökmeye, onu yaşamaya çalışıyordur? Alması gereken bilgi nedir? İçinde bulunduğu epröv, hayatlar boyu süregelen liyakatinin bir sonucudur. Veya sevgiyi paylaşmadan, bu tarzda yaşayabilecek olgunluğa eriştiği için böyle bir eprövün içindedir. Böylesi bir

sevgiyi ona yaşatan bilgi nedir? Ne yapmıştır ki, böyle güzel bir sevgi eprövünü (bizim için çok acı da olsa, bize çok ıstırap verse de) yaşamaya hak kazanmıştır. Sevgiye dönüşen bilgisi zaman içinde, varlığın da cehdiyle fizik ortamda özümşenerek hareketlerine yansiyacak, yani doğallaşacaktır. Bu araç da vazifesini gördüğü an, artık bir cazibe odağı olmaktan çıkıp, geçmiş bir basamak, aşılmış bir merhale, eski bir realite olarak yeni realitelere geçişi sağlayacaktır.

Bilginin sevgiye dönüşmesi ise varlığın göstermiş olduğu cehit sonucu; merhaleler katederek, yani çeşitli realiteler yaşayarak, her seferinde yeni bir realiteye geçerek, artan "farkındalığı" sayesinde, değişme ve gelişme yolunda yeni bir aday olarak, o an sahip olduğu bilgisinin kendinde meydana getireceği bir halettir. Kafası yavaş yavaş aydınlanmaya başlamıştır. Tezahür uzantısı olduğu plânını kavrayamazsa da, görünenin ardındakini göremese de onu sezinlemeye, hissetmeye çalışarak, nasıl bir sevgi okyanusunda olduğunu belki çok küçük bir yüzdeyle hissedebilir. Sevgiyle yoğrulmuş evrenin çok önemli, somut bir temsilcisiyiz burada (ya da bize öyle geliyor). Bilgimizin kullanılabilirlik yüzdesini arttırdığımız oranda içimizdeki sevgi büyüyecek, o oranda da yaptığımız (doğal) neşriyatlarla bizi çevreleyen her şeyi (görünen görünmeyen) saracaktır. Böylece ait olduğumuz alanı vazifesini (sevgisini) bedenliyen de yapabilme şansına sahip üyeleri olabileceğiz.

Bilgi yüklü sevgi bizde olumlu değişimler meydana getirebilen sevgidir. Önce

mantalde aldığımız, zamanı gelince de dünyasal şurumuzla pratiğe dökmeye çalıştığımız ve bizde değişim, gelişim ve farklılaşma meydana getirebilecek yoğunlukta bir sevgidir bu. Bizi dünyanın çamurundan (egoizm, dejenerasyon) kurtarabilecek, bizi yaşatacağı haletlerin kalitesiyle bir üst merhaleye çıkarabilecek bir sevgidir. Bu sevgiyi yaşayabilmek liyakat meselesidir.

Bizi saran her şey bilgi taşır. O hâlde sevgiyi de onlardan ayrı tutamayız. Eğer sevgiyi öylesine yaşıyorsak o bilgi taşıyandır. Ama içinde bulunduğumuz haletin farkındaysak ve bunun bilgisini alma gayreti içindeyssek o sevgi bilgi yüklüdür.

İÇ ÖZGÜRLÜK Bastarafı S.35'te

yaşam da bizim etrafımızda dönmemektedir. Bütün insanlar birlikte, yardımlaşma ve dayanışma içinde gelişim ve öğrenimlerini sürdürürler. Hiç birimiz tek başımıza gelişmeyiz. Gelişim ve değişim ancak birlik hâlinde mümkündür. Fakat çevremizi sarmasına izin verdiğimiz, bize ait olmayan her türlü yapay kabuklar, bizim tüm bunları anlamamızı ve uygulamamızı oldukça zorlaştırmaktadır. Çünkü çevremizi sarmış olan bu kabuklar varlığımızı örtmekte ve varlıklar arasındaki bağı fark etmemizi ve hissetmemizi engellemektedir.

"Kabuklarımız nelerdir?" dersek, bizim

SEVGİ YÜKLÜ BİLGİ

İçimizde sevgi uyandırmayan bilgi kısır bilgidir. Varoluş nedenimiz olan sevgi değişik zaman ve mekân ortamlarında, oraların ihtiyaçları gereği, çeşitli dozaj ve görünümelerde varlıklara ham bilgiler tarzında verilir. Varlıklardan beklenen de bu bilgileri özümseyerek, onlardan realiteleri nispetinde faydalanabilmektir.

Bilgi sevgi yüklüdür; çünkü geldiği kaynak sevgi ağıyla örülmüştür. Her şey çıkıp geldiği kaynağın etkisini taşıdığı için, bilgi de verildiği kaynağın özelliğini taşır. Ancak idrakli bir bilginin taşıdığı sevgiyi alabiliriz. ■

iç varlığımızı, gerçek ruhsal potansiyelimizi açığa çıkarmamızı engelleyen dirençlerimizdir diyebiliriz.

Kendimizi Bütün'den ayrı görmemize neden olan bütün dirençlerimiz, yani kabuk hâline getirdiğimiz her şey, bizim gerçek özgürlüğümüzü kısıtlamaktadır. İnsanlık ailesinin bireyleri olarak, sunuz kozmik yolculuğumuzda her birimiz tek tek bireyler olarak, özgürlüğümüzü kısıtlayan, kendimizi diğerlerinden ayrı görmemize neden olan dirençleri keşfedip, onların bizleri kontrol etmesine imkân tanımadığımız zaman, bilelim ki İç Özgürlüğe giden yolun içindeyiz ■

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

2 AĞUSTOS	Mu Uygarlığı Sırları	Selim KARABİYİK
9 AĞUSTOS	Ünlü Metapsişikçiler, Ünlü Medyomlar	(İRAD Üyesi) Reşat GÜNER
16 AĞUSTOS	Ölüm ve Sonrası	Emre ÜLKER
23 AĞUSTOS	Semboller ve Anlamları	İsmet YALÇIN

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.30-16.00)

13 AĞUSTOS	Sohbet Toplantısı (2 ve 9 Ağustos Konferans konuları ile ilgili)	
27 AĞUSTOS	Medyomluk ve Kutsiyeti	(MİAD Üyesi) Levent KOSOVA

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Yaşanmış Ruhsal Deneyimler

TEKİNSİZ LİSE

Donald L. CARICO

1986 TEMMUZUNDA, Newark Ohio'daki yerel bir güvenlik şirketinde çalışmaya başladım. Çavuşluğa terfi ettim ve bir lisede gece vardiyasında görevlendirildim. Lisenin birkaç dönümlük arazisi ve yeraltı tünel bağlantılı 8 binası vardı. İlk birkaç ay iyi gitti, fakat sonra acayip bir şeylerin meydana geldiğini fark ettim. Her sabaha karşı saat 2 ve 3 arasında, birisi kapıyı çalıp sertçe sarsıyordu. Kim olduğunu görmek için koşuyor, ama hiç kimseyi göremiyordum.

Durum iyice kötüleşene dek kimseye bir şey söylemedim. Koridorda yürürken arkamda ayak sesleri duyuyordum. Kapıları kilitli odalarda birilerinin konuştuğu işitiliyordu. Binaların belirli yerlerinde sıcaklık çok düşüyordu.

Benim olmadığım geceler, yerime bakmak üzere işe yeni bir bekçi alınmıştı. Ona çevreyi gösterdiğim gece, Endüstri Sanatı binasındaki bir holde biz konuşurken, o, odaların birinde bir adamı fark etti. Onun temizlik için geciken kapıcı olabileceğini düşündüm, kapıyı açmaya çalıştım, ama kilitliydi. Sonunda kapıyı açtım ve içeri girdik. Önümüzde kaybolan, kahverengi çizgili gömlek giymiş adamın hayalini her ikimiz de gördük. Yeni adam derhal işi bıraktı.

Diğer bekçiler, kilitli binalarda ışıkların yanıp söndüğünü görüyorlardı. Kilitli odalar açıldığında soğuk ve rahatsız edici bir duy-

gu hissediliyordu. Karda esrarengiz ayak izlerine rastlıyorduk. Bunlar kilitli binalardan başlayıp yolun ortasında kayboluyor ya da yan yollarda başlayıp kilitli kapılara gidiyordu.

Bir akşam talihsiz bir bekçi, basket maçından sonra temizlik için mesaiye kalmıştı. O gece sabaha karşı saat 3'te jimnastik salonunu kullanmak için bir kıza izin verip vermediğimi sormak için beni aradı. Böyle bir şey yoktu.

Genç bir kız sessizce yürümüş ve onu fark etmemişti. Kızı hiçbir yerde bulamamış ve kızın sadece birisi izin verirse girebileceğini düşünmüş. Daha sonra jimnastik salonunu birlikte bir saat araştırdık, fakat kimseyi bulamadık.

Başka bekçiler ve ben, odalarda sıraların itilme sesleri işitiyor ve araştırınca hiçbir şey bulamıyorduk. Koridorlarda insanların konuştuğunu ve isimlerin çağrıldığını duyuyorduk. Takip edilip gözetleniyormuşuz gibi tedirgin edici duygular içindeydik.

Olayı araştırdığımda 1970'lerin başında okulda tam da tekinsiz kapıların civarında bir çocuğun sabaha karşı 2.30'da yıldırım çarpmasından öldüğünü keşfettim. Zaten olaylar da hep gece saat 2 ile 3 arasında oluyordu.

Tekinsizlik yüzünden tam 5 bekçi işi bıraktı ve başka kimse bu okulda çalışmak istemedi. 1990 Şubatında ben de işi bıraktım. Ne gece ne de gündüz bu tekinsiz lisenin semtine bile uğramadım.

**(FATE, Temmuz 1993'ten çeviren:
Cengiz CEVRE)**

TESLA'NIN KAYIPLARA KARIŞAN SIRRI

Edward CAMPBELL

Bu sır gerçekten var mıydı? Ve bu sır Sovyetler'in gözünü korkutmuş muydu?

BATI bloku sefaretlerinde, belirli bilimsel çevrelerde ve gizli haber alma örgütlerinde iki yıldır acayip fısıltılar dolaşmaktadır. Söylentiler çeşitli, fısıldaşanların adedi fazla, fakat söylentilerin etrafında toplandığı fikir tektir: Sovyetler'in yeni tip bir fizik geliştirdiği!

Bu söylentilerle bağdaştırılan tek kelime ise Tesla'dır.

Tesla'yı, yeni ve son derece gizli bir projenin kodu sanmayın sakın. Bu sadece, 1856'da Yugoslavya'da doğmuş bir ilginç kişinin adı idi.

Evet, Nikola Tesla, eşine ancak asırda bir rastlanan güçlü dâhilerden biriydi.

Solgun benizli, silik görünümlü, saraya tutulmuş bir çocuktuktu. Nitekim, şiddetli bir sara nöbeti sonucu beynine ne olduysa oldu ve Tesla cisimleri sanki dört boyutlu olarak görmeye başladı. Örneğin, yapmayı tasarladığı bir şeyi, o şey ne kadar karmaşık olursa olsun, en son vida ve somununa kadar, gözünün önünde canlandırabiliyordu. Aradan aylar, yıllar geçtikten sonra da, belleğinde tuttuğu bu hayali, istediği açığa uygulayıp, herhangi bir parçanın durumunu ve büyüklüğünü, bir kitaptan okurmuşcasına söyleyebiliyordu.

Tesla, o zaman için yeni olan elektrik bilimi ile âdeta büyülenmişti. Paris'te tahsil gördü ve daha

sonra kendi, bu alanda keşiflere başladı. 1884 yılında Amerika'ya giden Tesla 1912'de Nobel Ödülü'nü kazandı. Tesla gibi, kendini yeni boyutlarda öncü gören biri için, şunu bunu keşfetmek günlük bir olay, sadece bir kazanç kapısı idi.

"Tesla Magnifying Transmitter" Prensibi

Nitekim üzerinde çalıştığı projelerin bazıları arasında sisin dağıtılması, telsiz enerji nakli, yüklü partiküllerle dolu bir perde sağlamak ve hepsinden önemlisi, yeryüzü ikliminin kontrol altına alınması konuları vardı.

Tesla bütün bunları birbirinden ayrı gelişmeler olarak görmeyip, yeni ve tek bir prensibin; TMT (Tesla Büyütücü Verici)nin uygulanması olarak görüyordu.

Acaba yenilikler doğuracak bu prensip neydi? En basit bir deyimle, yeryüzü atmosferinden sınırsız, tüketilmemiş enerjinin, arzu üzerine sağlanabilmesi idi. Çin'de yaşadığı zamanın teknolojisini delillerle çürüten bir Nobel Ödülü sahibi için dahi bu biraz fazla görülüyordu. Büyük mucidin bir kısır döngü içinde olduğuna inanmaya başladılar. Tesla'nın bu gibilere cevabı pek etkili idi. 1900 yılında, Rocky Mountains'da 200 karbon lifli, 10 Kilowatt'a gerek gösteren bir santral

kurdu ve bunu, 25 mil ötedeki bir güç kaynağından ateşledi. Hem de arada hiç bir nakil hattı olmaksızın.

Bunu nasıl yaptığı bir sır olarak kaldıysa da, bir keşfe dayandırıldığı açıktır. Yeryüzü yüzeyi ile atmosferin üst tabakası arasında iki milyar volt civarında bir elektrikli güç mevcuttur. Tesla iddia ediyordu ki bu güç, eğer doğru frekansı bilinirse, harekete geçirilebilir ve böylece aynı frekansa ayarlanmış bir araca sınırsız enerji çekilebilir. Nitekim iki parmağı arasında tuttuğu, frekansı ayarlanmış bir lâmba ile bu iddiasının uygulamasını gösterdi: Lâmba yanıyordu!

Tesla öldüğü zaman arkasında bıraktığı binlerce dokümanın, arz ile ilgili çalışmalar üzerinde olduğu sanılıyordu. Bunların tümü Belgrad'daki Milli Müze'ye gitmedi. Acaba bazıları Rusya'ya mı aktarılmıştı?

1976 Ekiminde dünya radyo ve radar sistemleri tamamen yeni tipte bir "parazit" ile kesintiye uğratılıyordu. Batılılar Latvia'daki Riga kaynağını hemen tespit edip Rusya'yı protesto ettiler. Ruslar'ın cevabı ise, birkaç frekans denemesi yaptıkları ve bu denemelerin de artık tamamlanmış olduğu yolundaydı. Fakat iki ay sonra "parazitler" yeniden, hem de daha şiddetli olarak başladı. Dünyanın her tarafından, 1000 miltalga boylu ve oldukça güçlü "sabit dalgalar"ın varlığı rapor ediliyordu.

1977 başlarında, hava uzmanları Amerika'nın batı sahiline uzanan "engelleme etki" ile doğu sahilinde ve Finlandiya'ya kadar uzanan Rus-Polonya sınırında aynı şekilde "demir perdeler"in varlığını bildiriyorlardı. **İşte bu "engeller" havanın normal akımını durduruyordu.**

Dünya iklimi üzerine etki yapan bu eşiklerden her birinin, çok bü-

yük elektromanyetik enerji "engel dalgaları" ile birleştiği keşfedilince bilim adamlarının ahlaları alârm ile çatıldı.

Bunlar gerçekten birbirleriyle rabıtalı mıydı? Görüşler bu hususta değişiyordu, fakat gerçek olan bir şey vardı: Bu gizli dalgalar ve dokunulmaz "engeller" devam ettikçe dünya iklimi büyük değişimlere uğradı. Miami'ye kar yağdı. Su baskınları Avrupa'ya silip süpürdü.

Rusya'da Neler Oluyor?

Garipleşen tek şey iklim değildi.

Amerika'nın Rus nükleer denizaltılarını uydulardan izleme sistemi ışıdamaya başladı. İlk olarak Amerikalılar bunun "doğal nedenlerle" olduğunu ilân ettilerse de, sonradan iki Amerikan uydusunun "elektron ışın teknolojisi" ile imha edildiğini itiraf ettiler.

Yani bu Ruslar'ın Tesla Prensibi'ni çözdüğü mü demek oluyordu? Bazı kaynaklar bu kanıdalar ve bu da onları korkutuyor. Rusya'nın, Cenevre Silâhsızlanma Konferansı (1977 Ağustos) ilgili komitesine sundukları ön teklifleri çok şaşırtıcı idi. Bazıları o kaniya vardılar ki, eğer Rusya yasaklanmasını arzu ettiği bazı araştırma projelerini kullanabileceğini düşünüyorsa -bunları yasa dışı bırakmayı araştırmak şöyle dursun- üzerinde hiç durmama ya dikkat ederlerdi. Genel kanı odur ki, Ruslar Tesla'nın marifetlerini ortaya dökmeye başladılar ama tam vaktinde de durdurmayı başardılar.

Birçok ülke, şimdi açık veya kapalı şekilde Tesla'nın kayıp sırrı üzerinde çalışmaktadır.

Eğer herhangi biri Tesla'nın sırrını kısmen veya tümüyle çözerse dahi, bunu Tesla'nın tasvip edeceği şekilde kullanmayacakları belli.

Küçük Yugoslav, ürkek içgüdülerinde insan ırkı için sadece yarar görüyordu. TMT'si için şöyle diyordu: "**İnsanlık bütünleşecek, savaşlar imkânsızlaşacak ve sulh en üstün saltanatını sürdürecektir.**"

Günümüzde böyle bir iddiaya girmenin ikna edici kanıtları artmaktadır.

MADALYONUN DİĞER YÜZÜ:

Tesla, dâhi ya da deli ; yoksa her ikisi mi? Her men herkes Tesla'nın elektrik dalında bir dâhi olduğunu kabul ediyor; hatta belli bazı çevrelerde o bir ekol yaratmış kimsedir. Fakat böylesine bir dâhi neden vaktini bir "ölü ışın" veya "binaların yıkılmasına neden olan bir düşük-frekanslı rezonator" üzerinde harcasın? Tasarladığı **nakil telleri olmaksızın güç nakli sistemi** yoksa asıl amacının çok ötesinde miydi? Bunu bundan sonraki sayfalarda okuyacaksınız. Fakat acaba onlar da bütün gizleri çözebilecek mi?

SCIENCE DIGEST'ten çeviren: Ruhsar KANSU (Bilim ve Teknik'ten)

BİLGİ, HADİSELER ARASINDAKİ İRTİBATI KURABİLME KUDRETİDİR. BİLGİ DEDIĞİMİZ BU KUDRET, BU ÜÇ BUUTLU ÂLEMLE DİĞER ÂLEMLERİ İRTİBAT HÂLİNDE BULUNDURAN BİR NESNE DİR Kİ, DÜNYANIZA YAKLAŞTIKÇA ŞEKİLLENİR. DÜNYANIZDAN UZAKLAŞTIKÇA ŞEKİLLERDEN, HAREKETLERDEN, MEFHUMLARDAN KURTULUR.

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

2 AĞUSTOS	Değişimin Hızlanması	Reşat GÜNER-Barış ÖĞÜT
9 AĞUSTOS	Yeni Çağın Eşiğinde İnsanlık	Elvan ÖĞÜT-Vildan KEŞKEK
16 AĞUSTOS	Kendine İnan Kendine Güven	Engin EMİR-Oya COŞKUN
23 AĞUSTOS	Öte Âlemde Yaşam	Cengiz ÇEVRE-Kevser YEŞİLTAŞ
30 AĞUSTOS	Sevgi ve Mantal Gelişim Düzeyi	(MTİAD Üyesi) Nurettin ERSOY

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

BUDD HOPKINS İLE SÖYLEŞİ

Çev: Semra TUNA

BUDD HOPKINS ödül kazanmış Amerikalı bir ressam ve heykeltıraş. Eserleri sadece ABD ve Avrupa'da yaygın bir şekilde sergilenmiş olmakla kalmayıp, Guggenheim Müzesi, Whitney Amerikan Sanatı Müzesi, Smithsonian Müzesi Hirschorn Koleksiyonu ve daha birçok benzer kuruluşların daimi koleksiyonlarına alınmış durumda.

Budd Hopkins 1964 yılında gündüz gördüğü bir UFO nedeniyle, o günden bu yana UFO'lar üzerinde incelemeler yapmaktadır. 1975'de New York şehrinde bazı kişiler tarafından görülmüş olan bir UFO inişine dair bir haberi araştırmıştır. Bu araştırması "The Village Voice" de yayınlandığında, radyo ve TV çevrelerinde epeyce ilgi uyandırmıştır.

Daha sonraları incelemelerini özellikle uzaylılar tarafından kaçırılma olaylarına yoğunlaştırdı. "Missing Time" (Putnam, 1981) ve "Intruders" (Random House, 1987) adlı eserlerini yayınladı. Kaçırılma olayları üzerinde yaptığı araştırma CBS kanalının son mini dizisi olan "Intruders'in ana temasını oluşturmuştur.

"Intruders" (işgalciler) mini dizisininin gösterilmesinden bir-

kaç gün sonra Budd Hopkins'le Oregon, Portland'da görüştük. Bu söyleşimiz filmin yayınlanmasından sonra kendisinin ilk yorumlarını içermektedir. Portland'da verdiği bir konferans NUFOG'un (The Northwest UFO Group) desteğiyle gerçekleşmişti. Bu bağımsız grup, aylık toplantılarında, ilgilenenlere UFO'lara ilişkin konularda Portland/Vancouver, Washington çevresinden gelen çeşitli konuşmacıları dinleme fırsatı vermektedir. NUFOG hakkında bilgi için şu adrese başvurabilirsiniz: NUFOG, Box 226, West Linn OR 97068, ABD.

Earley: CBS-TV "Intruders" dizisi kaçırılma olaylarının portresini doğru olarak çizmiş midir?

Hopkins: Evet, bazı detaylarda abartmalar yapılmış; nakledilen organın görüntüsü, UFO inişinin yerde bıraktığı düşünülen birtakım izler, vb. Ama önemli olan konu, kaçırılan insanların psikolojisiydi: Birbirlerine ve araştırmacıya karşı nasıl reaksiyon verdikleri, nasıl etkileşim içine girdikleri... Ve gerçekten de bu psikoloji dizide tam anlamıyla yansıtıldı.

Earley: Siz danışmanlık yaptınız mı?

Hopkins: Evet. Çekime başlamadan önce önemli rolleri oynayan üç oyuncu, Mare Winningham, Richard Crenna, Daphne Ashbrook, yönetmen Dan Curtis ve CBS yapımcıları

ile Dan'in ofisinde toplandık. West Coast bölgesinde kaçırılmış olan bir gönüllüye onların gözleri önünde ipnotik regresyon uyguladım.

İki aktrisin, rollerini nasıl yapacaklarını görmeleri gerekiyordu. Filmede ipnozu Richard Crenna yapacaktı. İpnozun nasıl bir şey olduğunu göstermenin yolu buydu. Rolünü yaparken benim tekniklerimden bazılarını kullandı. Her şeyi mümkün olduğu kadar doğru yapmaya çalıştık ve bunlarda da başarılı olduk.

ORDUNUN ÖRTBAS ETMESİ

Earley: Filmede değiştirmek istediğiniz bir şey oldu mu?

Hopkins: Ana temalardan biri, hükümetin bu işi örtbas etmesiydi. Ancak filmde bu, çok fazla süslü ve abartılı oldu.

Garip kılıklı bir UFO araştırmacısı vardı. Kovboy şapkası giyiyor, İngiliz aksanı ile konuşuyor ve bir duvardan kayarak aşağı iniyor. Bu tipe şiddetle karşı çıktım, ama Curtis herkes çok normal olduğu için sıra dışı bir karakter gerektiğine inanıyordu. Tabii bu makaslanması gereken bir bölümdü, çıkarılması gerekiyordu. Bu adamı filme dahil ettiler ve onu bir daha gördüğünüzde iş adamı gibi giyinen normal bir üniversite profesörü olmuştur. Bu, teatral efekt

uğruna yapılmış bir şeydi.

Başından beri Curtis ısrarla, "Biz film yapıyoruz, iyimser bir son gerekir" diyordu. Kalbim sıkışıyordu, ama ilk kopyayı gördükten sonra çok memnundum artık. Dave Jacobs'a (Gizli Yaşam'ın yazarı) dedim ki, "Eğer ben öğretmen olsaydım bu filme 10 üzerinden 8 verirdim. Şaşılabilecek derecede gerçeğe uygundu."

"Intruders" adlı minidiziden bir sahne. Ölmekte olan dünya dışı varlığı gösteriyor.

YERE ÇARPAN UÇAN DAİRE

Earley: Pek çok kaçırılma olayında yaşanan ortak tecrübeler iki ev kadınında biraraya getirilmişti. Ancak Ben Vereen'in oynadığı o zenci eski asker karakterine ne demeli? Bu şahıs, UFO'ların yeryüzüne çarptığı yerlerde bulduklarını iddia eden eski askerlerin bir bileşkesi miydi?

Hopkins: Evet. Eğer benim elimde yetki olsaydı, yere çarpan uçan daire hikâyesini almazdım. Roswell olayını kabul etmediğimden değil, ediyorum, ama bu çok yılımlı aldı.

Earley: Roswell tipi bir çarpışma ile gizli bir hükümet teftiş operasyonunun, kaçırılan insanları anlatan hikâyenin dışına çıktığını mı düşünüyorsunuz?

Hopkins: Kaçırılma vakalarının yoğun etkisi bu gibi diğer konuların kurgusuyla hafifletildi. Ben buna karşı çıktım. Ben Vereen'in ordudayken uzaylıları ele geçirdiği bir kişi olmasını önerdim, ama Curtis, muazzam

görsel etkisi yüzünden uçan daire düşmesi fikrini tutuyordu.

Earley: İki ayrı film yapmaması ne kötü! Biri kaçırılma olayları ile ilgili, diğeri yere çakılan uçan dairelerin kamuoyu gizlenmesi.

Hopkins: Aynen öyle. Elimizin altında sürüyle malzeme vardı. Bu malzemelere, bir de yere çakılan uçan daireler eklemek mantıklı gelmiyordu. İki olayda kişiler -bir astsubay ve bir üstteğmen- ordudayken UFO'larla karşılaşmışlar ve bunu kimseye söylemeyeceklerine dair yemin etmişlerdi. Adamlardan birine şöyle demişlerdi: "Hava Kuvvetlerinin son derece gizli tutulan bir deneyine istemeden katılmış bulunuyorsunuz." Böylece olay bir UFO tecrübesi olmaktan çıkıyor, ulusal güvenlik sorunlarını ilgilendiren gizli bir hükümet operasyonu hâline getiriliyordu. Bu konuda konuşmak çok ağır şekilde cezalandırılabilirdi.

UYUŞTURUCULAR, HİDROJEN BOMBALARI

İkinci olayda, askerî bir üste diğer nöbetçilerle birlikte

yerden yaklaşık iki metre yüksekte duran üç UFO'ya ateş eden bir adam söz konusudur.

Earley: Hafif silâhlarla mı ateş edilmiş?

Hopkins: Evet. 60'larda soğuk savaşın doruğunda olduğumuz bir zamanda, üsteki çevre nöbetçileri arasında iki erle bir teğmen bulunmaktadır. UFO'lar durmayınca sirenler çalmaya başlamış. Bu kargaşada

adamlar tüfekleriyle ateş açmışlar. Teğmen tüfeğindeki kurşunları boşaltmış, arkasından 45'lik tabancasını çekip ateş etmiş. Gözle görülür bir şey olmamış. UFO'lar yön değiştirip gökyüzüne doğrulmuşlar ve gecenin karanlığında kaybolmuşlar.

Adamlar ayrı ayrı sorguya çekilmişler. Benim konuştuğum adamın dediğine göre onu şunları söylemişlerdi: "Halüsinasyonlara sebep olan uyuşturucularla yapılan ve Hava Kuvvetlerinin son derece gizli tutulan bir deneyine istemeden katılmış bulunuyorsunuz." Adam bu fikri 20 saniye kadar kabul etmiş ve sonra şöyle düşünmüştü: "Ama biz gerçek mermiler atıyorduk, onların havadaki izlerini görüyorduk.. Hidrojen bombaları yerleştirilmiş B-52'leri korumak için nöbet tuttuğumuz bir zamanda bize niçin uyuşturucu vermiş olsunlar ki..."

Bildiğim bir vaka daha var. Bir adam nöbet görevindeyken kaçırılmış, sonunda bir akıl hastanesine yatırılmıştı. Bizim işi kurcaladığımız sırada Emekli Askerler Derneği kendisini yeniden ziyaret etti ve daha önce elde edemediği bazı emeklilik haklarını kazandı. Bu nedenle

Ben Vereen ortak bir karakter olduğuna göre sunuluş biçimi doğrudur.

Earley: Sizin gibi uzaylılar tarafından kaçırılma vakalarını araştıranlar Dr. Chance'inkine benzer şeylerle karşılaşmışlar mıdır? Örneğin, güya NASA mühendislerinin ziyaretleri gibi.

HÜKÜMET MÜDAHALESİ YOK

Hopkins: Ben şahsen işimde hiçbir zaman apaçık görülecek herhangi bir hükümet müdahalesiyle karşılaşmadım. Bu çok ilginç bir konu. Sanırım kaçırma olayları o kadar büyük boyutlara varmıştı ki, bu iş hükümet yetkililerinin zaten canını sıkmaya yetiyordu. Generaler, bakanlık görevlileri ve daha pek çok kişi... Ben, kaçırılmış olabileceğini düşündüğüm New Jersey'li bir diş doktorunun ya da Long Island'lı üç yaşındaki bir çocuğun peşinde koşuşturur dururken kimsenin aldıracağı yoktu. Belki yaptığım iş onları pek o kadar ilgilendirmiyordu.

Earley: Bana bakanlık ve general düzeyindeki insanların da mı kaçırıldığını söylüyorsunuz?

Hopkins: Burada spekülasyon yapıyorum. Ayrıca ben şahsen, çok önlü bir politikacı ile ilgili bir vaka biliyorum.

Earley: Çok önemli bir politikacı mı?

Hopkins: Evet. Daha fazla bir şey söylemeyeceğim. Kaçırılmış hükümet görevlilerinden iki vaka daha biliyorum. Onlarla birlikte çalıştım. Birisi yüksek dü-

zeyde yetkileri olan bir albay, diğeri NASA'da çalışan bir bilim adamı. Bu üç vakanın yanı sıra bu düzeyde daha başkalarının bulunacağını varsaymak mantıksız bir şey olmaz.

Earley: Siz de, Jacobs da uzaylıların dünyalılarını kaçırma olaylarının yarattığı sarsıntıyı ve olumsuz yanlarını vurguladınız. Oysa filmin son dakikalarında uzaylılara karşı daha sempatik bakılıyordu. Dahası bu hareketlerinin mantıklı bir yanı olduğu gösteriliyordu. Filmin bu yanını uygun görüyor musunuz, yoksa filme konu olan çevreler bunu dikte ettirmiş olabilir mi sizce?

TİCARİ KARAR

Hopkins: Geriye bakınca düşünüyorum da iyi olmuş. O zaman istemiyordum, ama Dan Curtis için bu basit bir işti. O, bir ticarî film yapımcısıydı. İyimser bir son bulması gerektiğini söylüyordu. Seyircileri üzgün bırakamazsınız. Bir sonuca bağlamadan onları bırakamazsınız. "Biz burada film yapıyoruz." diyordu.

Tamamıyla ticarî bir karar. Filmin nasıl biteceği yolunda hükümetten gelen bir baskı ya da başka bir şey olmadı. Mare Winningham'la bu konuda epeyce tartıştık. Onun oynadığı kişinin ve küçük oğlunun başına gelenlerden sonra, filmde olayların o kadar iyimser bir şekilde sonuçlanması ona göre biraz çelişki yaratmıştı.

Earley: Birinci kopyayı gördükten sonra fikrinizi değiştirdiniz mi?

Hopkins: Evet. Durumun gerçekliğini belirten ifadeden ziyade, bir kadının umut duyguları açıkça ifade edildi. Umuda kapıldığı an -sebebini tam olarak bilemediği hâlde- olayın sonunun iyi çıkacağına inanmıştı. "Onların kötü amaç taşıdıklarını sanmıyorum" demişti.

Tabii ben de onların kötü olduklarını sanmıyorum, ama iyi olmaları gerektiğini de düşünmüyorum. Bilim kurgu klişelerinden uzak durmak zorundayız, yani onlar ne insan bedenlerini kapıp kaçırıyorlar, ne de kurtarıcı rolü oynuyorlar. Olay ikisi de değil.

Sonunda kadın umuda kapılıyor. Çocuğu görmesine izin verilir. Artık gelecek için umudu vardır. Bu onun ve çocuğunun şiddete maruz kaldığı gerçeğini ortadan kaldırmaz. Olanlar yok sayılmış değildir. Seyirciye kalan şey umut duygusunu şimdiye kadar olanlar karşısında tartarak düşündürmektir. Oyuncu umutlu bir hâlde bırakılmıştır.

Earley: Bu "daha iyi bir gelecek için umut" duygusunun, savaş gibi, deprem gibi bir afetten sağ çıkan insanların, içinde buldukları hâle benzer bir şey olduğunu söyleyebilir misiniz?

Hopkins: Elbette. İşler kötü gittiği hâlde, bundan sonra hayatın daha iyi olabileceğine dair bir umut. Bu konuda düşününce filmi bu şekilde bitirmenin iyi bir karar olduğuna aklım yattı. Film insan mizacı hakkında bir şeyler anlatıyordu, uzaylıları değil.

KAYNAK: FATE, Eylül 1992
(Devam Edecek)

DUYURU

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEKİ
KONFERANSLARA YAZ TATİLİ NEDENİYLE ARA VERİLMİŞTİR.
KONFERANSLAR EYLÜL AYINDAN İTİBAREN DEVAM EDECEKTİR.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 35

20.2.1964

MEDYOMLUK ve MEDYOM

"Size kısaca, medyomluk ve tesir kademelerinden, bu çerçevede dahilinde bahsedelim. Yeryüzünde, tebliğ alınacak ve tebliğ verilecek durumun başladığı an çok eskidir. Milyonlarca sene evvelere gider. Bu, insanlığın en büyük dönüm noktasıdır. O ana gelinceye kadar, insanlık, direkt kelâm ile münasebettar olmamıştır. İşte o andan itibaren, Yüksek İdareci Mekanizma, birçok fikirleri, tekâmül hamlesini temin edecek bilgileri, direkt kelâmlar hâlinde vermiştir. Bunları alanlar, muhtelif kategorilere ayrılan medyomlardır. Ve yine yeryüzünde, şimdiye kadar üç türlü tebliğ alınışı olmuştur:

1- Şuuraltına zerk edilmiş tebliğler. Bu şuuraltı, yeryüzüne vazifesiyle inen varlıkların kendilerinde bulunan muhtevadır.

2- Geçmiş hayatları, kuvvetli intiba, müşahede ve bilgiyle (dolu) olan varlıkların, Yukarı'nın bir subabı ayarlayışı gibi, tahriki neticesinde ortaya koyduğu tebliğlerdir.

3- Kademeli bir şekilde inen, direkt vahiylerdir. Ve yeryüzünün nasibi de budur.

Tesir kademelerine gelince. Buralarda barınabilmek, her şeyden önce medyomun samimiyet, iman ve zihnî seviyesinin yüksekliğine bağlıdır. Her kademe bir bilginin değişik şekillerini kendinde barındırır. Birinci kademe bir bilginin iki hususu görünür hâldedir. İkincisinde dört, üçüncüsünde sekiz, dördüncüsünde on altı vs...

Görülüyor ki medyom denen vasıta herhangi bir vasıta değildir. O, bir zaman ve mekânda bir mürşittir, diğer bir zaman ve mekânda bir âlimdir, bir diğerinde bir peygamberdir ve şimdi de alelâde beşer hüviyetinde bir kişidir."

SÖZLÜK

İntiba: İzlenim

Kelâm: Söz, kelimeler

KİTAPLAR ARASINDA

YOL ARKADAŞI

SILVER BIRCH

CRM

Silver Birch YOL ARKADAŞI

Kitabın adı/Özgün adı

YOL ARKADAŞI

SILVER BIRCH COMPANION

Derleyen/Çeviren

Tony ORTZEN

Şermin BİLGİN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

136 Sayfa. 1994

Fiyatı: 80.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

BÜYÜK bedensiz varlık Silver Birch'un temel felsefesi hakkında, medyomu Maurice Barbanell'e bir soru sorulmuştu. O da cevap olarak, "Tüm dinlerin ulaşmak istedikleri hedefin ötesindeki yalın ruhsal gerçekliği, bedenli ruhlarla hatırlatmak ve onları öteâleme hazırlamaktır." demişti.

Gerçekten de Silver Birch'un ifadeleri büyük bir sadelik ama aynı zamanda yükseklik taşımaktadır. Çok büyük ruhsal ilkelerin bu denli yalın olması bizleri şaşırtabiliyor. Çünkü bizim büyüklük kavramlarımız ile ruhsal dünyanın büyüklük kavramları arasında dağlar kadar fark vardır.

Bizler süslü püslü kelimeleri, ağıdalı ve ağır ifadeleri, anlaşılmaz ve karmaşık anlatımları seçtiğimiz için, tüm o ifadelerin altındaki yüce sadeliğe bir türlü ulaşamıyoruz. Ayrıntılar daha çok hoşumuza gidiyor.

Silver Birch şunları vurguluyor: "Siz bilgiye sahipsiniz ama onunla birlikte gelen sorumluluğa da sahipsiniz. Yanlış inanç temeline inşa edilmiş binanın etrafınızda nasıl yıkıldığını görün. Biz bilgi temeline inşa ettik ve bu temeli sarsabilecek büyüklükte fırtına yok. Çünkü o, ilâhî gerçek üzerine yapıldı."

"Siz tüm olanakları sağlayabilirsiniz ama ruh gelişmek istemezse, hiçbir şey yapamazsınız. Yapabileceğiniz tek şey bilgiyi yayararak bilgisizliği, bağınazlığı ve önyargıyı uzaklaştırmaktır. Bilgiyi yayın. Bazen taşlı toprağa düşecektir, ama çoğu zaman da bereketli toprağa düşecek ve sizin düşürdüğünüz tohum çiçek olup açacaktır."

Kitap, okuyucunun çok kolay bir şekilde anlayabileceği ve onu bambaşka düşüncelere sürükleyebilecek bilgilerle donanmış durumda. Her düzeyden okuyucu kitaptan kendisi için en gerekli bilgileri alabilecektir. ■